

EREDETI

FLORIDAI

BAJTÁRSI HIRADÓ

v. B. TAMÁSKA

VI. évfolyam, - 1. szám. - 1989,

vitéz Baranchi Tamáska Endre

Isten, - haza, - embertárs .

=====

1989, május 25.-én lesz 64 éve, hogy cserkész fogadalmat tettem. Hogy is szól ennek a fogadalomnak a szövege? "... fogadom, hogy hiven teljesítem kötelességemet, melyekkel Istennek, Hazámnak és embertársaimnak tartozom..." A fogadalom, vagy eskü: szövegét évtizedek folyamán sem lehet elfelejteni.

Még meg sem száradt a tinta jóformán a Grósz Károly kinevezési papírján, már repült is az Egyesült Államokba. Mintha érezte volna, hogy hátha igen rövid lesz a pünkösdi királysága? Persze átjövételének célja elsősorban pénzkéregetés volt, hogy a kádárak és kommunista társaik által a kátyúba jutott Magyarország szekerét ki tudja valahogy húzni.

A tíz napos vendégeskedés alatt sajtóértekezleteket is tartott s ott még magyarokat is fogadott. Többek között felvetődött az a téma, hogy a Magyar Cserkész Szövetséget is vissza kellene állítani. Az úttörők és a KISZ (Kommunista Ifjak Szövetsége) 43 év alatt igen gyatra eredményt tudott felmutatni s így nem pótolhatta a megszüntetett cserkészzetet.

Szerencsére a sajtóértekezleten ott volt az emigrációban élő és működő Magyar Cserkész Szövetség ÚV. elnöke is. - Így ő a helyszínen mindjárt tudott kérdéseket és válaszokat is adni Grósz elvtársnak.

A cserkészzet hármasszavából ha egyet is elhagyunk, már nem a nemzetközi alapokon álló cserkészzet. Mivel akarja helyettesíteni Grósz az "ISTEN" nevét? - No de még a "HAZA" fogalmával is bajok vannak jelenleg, mert az jelenleg erősen függvénye a szovjet birodalomnak.

A Magyar Cserkész Szövetség liliosz jelszavát a Szt. Korona díszíti. Mivel hájtják ezt helyettesíteni? A cserkészszingünk jobb oldali zsebe felett most is a HUNGARIA jelszót viseljük, amelyik a Szt. Koronával fedett angyalos magyar címerrel van felékesítve. Ide meg talán a nemzetközi kommunizmus vörös ótágu csillagát akarja Grósz helyezni? - Ki tudja. -

Ezt írja a Magyar Cserkész Szövetség 166. sz. sajtótájékoztatója (1989, I. 5. "A tulajdonképpeni főkérdés jelenleg ez; mikor válik ismét törvényesíthetővé Magyarországon ez a mozgalom, amely nyolcvan évvel ezelőtt indult el útjára a magyar ifjúság szolgálatában?" -

/csend-ör-szem /

"Lehet reformokat végrehajtani, de üres keret marad minden akkor, ha lelki-kileg meg nem tisztulunk."

/gróf Teleki Pál ./

1989. február 14.-ét a bolsevizmus elleni küzdelem idején, a II. Világháborúban hősi halált halt 11.000 csendőr bajtársunk, majd a bosszú éveiben 5.000 vértanú halált halt csendőr bajtársunk dicső emlékének szenteltük.

H i v e n , B e c s ü l e t t e l , V i t é z ü l !

Amikor még így írtak a magyar újságok ;

Kakastollások a Várban

A friss fehér hóprémbe bújt budai Várban a hideg és a havazás ellenére is nagy közönség várta szombaton délben az udvarlakai őrségváltást. Nemcsak azért, mert a váltás ünnepélyes és zenével történt, hanem mert a magyar csendőrség adta az őrséget.

Evenként egyszer, február 14-én kerül sor a kakastollas fiúk várbeli őrségére, amikor a csendőrség fennállásának évfordulóját ünnepli.

Szombaton délelőtt az ország minden csendőre istentiszteleten hálálkodott a Mindenhatónak, mert megsegítette őket az elmúlt esztendőben és ugyanakkor további erőt kért ahhoz a néhez szolgálathoz, amely a csendőrijárőrök ezreinek válárára súlyosodik.

A templomokból pedig egyenesen a Legfelsőbb Hadúr elé járultak, hogy ellássák a katona számára legkitüntetőbb szolgálatot, az udvarlakai őrséget és ezzel hódoljanak Főmeltóság Urunk előtt is.

A váltás előtti percekben ott álltunk már a mikrofonnal az őrség mellett, amely felsorakozva várta a felváltó csendőröket.

Messziről felhangzott a zene. A Szentgyörgy-tér peremén megjelentek az első kakastollas kalapok. Egy másodperc és felbukkantak a következő sorok is, itt-ott kinyíltak az ablakok és örömmel nézte mindenki, amint a zene ütemére negyven kakastoll-bokréta egyszerre libbent. Ugyanannyi fehérkesztyűs balkez lendült egyszerre és a puskatartó jobb öklök egyre nőttek, minél közelebb kerültek hozzánk a felváltó őrség legényei. Szinte éreztük, hogy egy erős emberfal közeledik felénk, ahogy a napokban született csendőrinuló ütemeire megmögöbbsen a léptük.

Mintha fennen hirdették volna az új csendőrinuló szövegét, hogy

*»Lent a síkon, s fent a Kárpát ormán
Kakastollam lengve szerieszét
Hirdeti, hogy Árpád apánk földjén
Hajnalodik egy új ezredév.«*

Egy táborigaptól hallottam nemrég, hogy a magyar csendőr szemében sugárzik a szív és az erő. Ezek a kevésszavú, tisztaarcú legények hozták hitüket a Várba, a Legfelsőbb Hadúr elé, a nemzet és a közbiztonság védelmére.

A nemzeti ima hangjai mellett az egybegyűlt nagy tömeg gyönyörűségére cserélte ki a két őrség a zászlót.

És a következő percben szembenézett velünk az új őr, a szikár, erős csendőr, akinek ott feszül az arcán a fekete lakkszif.

Igy néznek ezek a magyar fiúk mindenütt a messzi falvak világában, abban a magyar világban, ahol ők őrzik testvéreik nyugalalmát.

Budinszky Sándor

A csendőrség felvonul az őrségváltásra

Zászlóátadás az udvarlakai őrségen (MFI-Kellner felv.)

A TÖRZSNÉ ASSZONY

Keserves novemberi napokat éltünk a nyíregyházi huszár laktanyában. Mindennap valami nem sikerült, hol a délelőtti lovarda, hol a délutáni gyalog kiképzés.

Este parancskiadás után aztán Ládi Mihály törzsőrmester úr kedves és közvetlen egyoldalú beszélgetés közben közölte velünk az elmúlt nap hibáit. Ládi törzs úr, rettenetes kemény ember volt és ha kiabált, még a lovak is megijedtek, hát még az önkéntesek, pedig ilyenkor nem is haragudott, csak éppen, hogy nem tudott másként beszélni, csak úgy, hogy a laktanya harsogott bele. Kitűnő szeme volt és azonnal meglátta, hogy valamelyik zablálánc hiányzott, vagy a köpenyünkön a gomb gyufaszállal volt felerősítve. A körletben és a szobában is mindig talált valami rendetlenséget.

A legnagyobb baj az volt, hogy reggel öt órakor már bent volt a laktanyában és a napossal együtt csinált ébresztőt és kilenc óráig állandóan ott állt mindig a hátunk mögött, akár az istállóban, akár a körletben voltunk. Mindig tudott valami elfoglaltságot adni, a kardokat políroztuk pallérlánccal tükörfényesre, az ágyak takaróit elvágóan egyenesre simítgattuk és közben mindig volt valami ok, hogy a kimaradást megvonja tőlünk.

Kilenc órai lámpaoltás után, amikor már a takarodót fúvó trombitások hangja is elveszett a jegenyék mögött, törzs úr is felült a kerék-párjára és hazakerekezett és hajnalig magunkra hagyott minket.

Molnár Jóska beszélni kezdett.

— Tudjátok, hogy mért van itt a törzs egész nap velünk és kiabál és legénykedik?

Fáradtak és álmosak voltunk, de erre felfigyelt valamennyi.

— Na mondjad . . .

Molnár Jóska izgatottan mesélni kezdte.

— Hát ismeritek a Piros Jani öreg huszárt, aki ki szokott járni a törzsékhez, nahát ettől tudom, hogy a törzsné viseli ott a nadrágot, aztán az öreg csak itt bent a laktanyában nagy legény, otthon az asszony az úr. Azért lebzsel itt mindig, mert otthon fél, itt aztán rajtunk éli ki magát . . .

Hallgattunk.

Mihalovits Pista jegyezte csak meg.

— Még háromszáztizenhét nap . . .

Ő tartotta ugyanis számon, hogy hány nap telt el már önkéntes időnkéből és minden este hangosan eképpen imádkozott.

— Hála Isten este van megint, mával is fogyott a földi kín, még háromszáztizenhét nap . . .

Török Adolár, akinek mindig jó ötletei voltak, hirtelen beleszólt.

— Ide hallgassatok, volna egy jó ötletem, egy kis leckét kellene adni a törzsnek . . .

Valamennyi feltápászkodott a sötétben.

Odakint hideg eső paskolta az ablakot és a folyosóról behallatszott a napos csizmájának a kopogása.

Halkan beszélünk.

— Be kellene rugatni az öreget . . . vasárnap délelőtt lenne a legjobb . . .

Alapos haditervet dolgoztunk ki.

Először is önkéntes hozzájárulás alapján összeszedtük a körülbelül elfogyasztáshoz szükséges italmennyiség árát. Aztán mivel ismertük a törzs úr képességeit, húszan voltunk önkéntesek, öt négyes csoportra osztottuk fel a társaságot. Az első négyes csoportba kerültek a gyenge ivók, míg az utolsó kettőben a borvidékre való és jó huzatúak, a főágyúnak tartogatva Mihalovits Pistát, akit csak Butykos néven becéztünk, éppen ilyen képességei miatt.

Nagy várakozással készültünk vasárnapra.

Reggel zárt rendben templomba meneteltünk és mikorra visszaértünk, már Ládi Mihály törzs úr ott várt a szobában és javasolta, hogy egy általános szobatakarítást kezdjünk, mert az egyik ágy alatt port talált.

Amilyen gyorsan lehetett igyekeztünk rendet csinálni és mikor már a törzs úr szeme sem talált semmi rendetlenséget, Török Adolár odapattant eléje.

— Törzsőrmester úr alázatosan jelentem, nekem máma van a születésnapom és ennek megünneplésére szeretném egy pohárka patkányméregre meghívni a kantinba, ha lehetséges lenne . . .

Ládi Mihály alaposan szemügyre vette Törököt.

— Hát amilyen gyehennájul ment a héten a lovarda, én azt hittem, hogy fogom a nagy ustort osztán világgá kergetem valamennyi önkintest mert hogy mindig az in pofámnak kő pirúnya, hogy a Ládi nem tudja az átlóváltást kezdeni, meg osztán ja, hát azt hittem, hogy azon nyomban esülyedök a szégyenkezéstől, gyün a főhadnagy úr, aztán a Tujner lova farkában meg egy darab szalma lógott, hát mint a sátoros cigányok . . . no de máma vasárnap van, aztán mindig azt mondják, hogy rossz ember vagyok, hát nem bánom egye fene, ha máma van Török születésnapja, hát nem bánom, igyunk meg egy pohár patkánymérget . . .

A legnagyobb csendben az első négy elindult a törzs úrral az alakulótéren átvágva a kantin felé.

A patkányméreg nyiregyházi kantini különlegesség volt, olyan erős törkölypálinka, hogy még a patkány is felfordult volna tőle. De hát a huszárok ezt kedvelték, úgy mondták, hogy még a lóról is leszedte a szőrt.

Az első négy hamar elkészült és észrevétlenül váltotta a második négyes csoport. Utána a harmadik majd a negyedik.

Közben igyekeztünk állandóan szóval tartani és Annuska nem győzte töltögetni a poharakat a koccintáshoz.

A törzs úr arca nekapirosondott és a homloka izzadt, de fokozatosan enyhült és jámborodott.

Nagygyakorlati élményeiről mesélt, amikor a járőr versenyt megnyerte és Rády ezredes úr személyesen adta át a díjat, meg aztán még fényképet is csináltak.

Isten éltesse törzs úr . . .

Tujner Jóska aggodalmasan szedett újabb hozzájárulást, mert az alap már majdnem kimerült. az utolsó négy következett a váltásra, a többiek kidőlve fejüket borogatták az ágyon és minden remény Butykosban volt.

Végre úgy déltájban Molnár Jóska az ablakból lesve felkiáltott.

— Jönnek . . .

Valóban az utolsó négy karöltve jött fel Ládi Mihály törzs úrral és az alakuló tér közepén kétszer is elénekelték azt a nótát:

. . . Szép asszonynak jónak,

Jó járású lónak,

Kár megöregedni . . .

A lépcsőkön nehezen támogattuk fel és behoztuk a szobába, aztán az asztalhoz ültettük.

Most aztán barátságos beszélgetés kezdődött, mert törzs úr, csak nevetgélt és nagyokat csuklott, fejét oldalt tartotta és nagyon kedves és jóakarató volt.

Még meg is sajnáltuk, de akkor már Piros Jani szaladt haza jelenteni, hogy a törzsné asszony ne várja ebédre haza a törzs urat, mert mulat a kantinban . . .

Akkor már elázott a gríznokedli és a csirkepörkölt is szétfőtt, úgy, hogy törzsné asszonynak meg volt minden oka hogy csak babos kendőjét fejére kötve a kertek alatt rövidítve átvágjon a tirpák sáron.

A napos is megrémült a folyosón, amikor a törzsné asszony bekiáltott.

— Hol van az a részeg disznó, majd adok én neki, ott várom az ebéddel, ő meg iszik, no majd ellátom én a baját . . .

Most történt a csoda.

A rettenetes hangú törzs úr meghallva felesége hangját, könyörögni kezdett.

— Drága önkintes urak, mentsenek meg a sárkánytól, ígérem, hogy nem lesz többet macerálás és olyan leszek mint az édesapjuk, csak most rejtsenek el valahogyan . . .

Nagyon megsajnálunk és amíg a törzsné asszonyt eltereltük a tanterem felé a törzs urat nagynehezen kitámogattuk a körletből és a kifestést megkerülve hatan felnyomtuk a létrán a szénapadlásra, ahol estig kialudta a patkánymérget.

A törzsné asszonyt végre is rábeszítettük, hogy a legjobb, ha hazamegy, mert talán már azóta otthon is van a törzs úr.

Törzs úr nem mert egyedül hazamenni.

— Kísérjenek haza az önkéntes urak . . .

— Nem lehet törzs úr, el tetszett vonni a kimaradásunkat, mert . . .

Bólogatott.

— Mától kezdve állandó kimaradás mindenkinek szombatra és vasárnapra . . .

Megéljenzettük és hazakisértük.

Hétfőn reggel öt órakor kezdődött minden újra előlről. Törzs úr újra kiabált és vizsgáztatott bennünket még háromszáz-egynéhány napon át, de soha többet nem tartott születésnapot velünk.

vitéz Barancki Tamáska Endre ;

P A R T I Z Á N V E Z É R F O G Á S .

A szovjet hadműveleti területen

A felvidéki bevonulásról Czeglédi Jóska évfolyamtársunk egész hősi eposzt szerkesztett magáról. - Később ki-ki megkapta a Felvidéki Emlékérmét, aki arra jogosult.

.... Egyik szombat este a Rana Rossa, vagyis magyarul a Vörös Béka étteremben jöttünk össze. Kisebb, de megszokott társaság volt együtt, az "öblös torkú" Káldi Jani, "Rezesorrú" Bretán Sanyó, Egry Gyuszi, Budur Karcsi, meg jőmagam. A Szürkebarát üres üvegek már kezétek sorakozni az asztalunk mellett. - Budur Karcsi éppen most diktálta gödöllői Vidák Sándornak, hogy - Ha bemegyek, ha bemegyek az étokházi csárdába, Cifra nyelvű fokosomat végom a gerendába.....

Ékkor lépett be az ajtón mosolygós ábrázattal, fekete gomszemeivel s cigányos arcszínével Czeglédi Jóska. Kifeszített mellén büszkén mutogatta a Felvidéki Emlékérmét. - A zene egy pillanatra elhallgatott. "Rezesorrú" Bretán Sanyó odakiáltott Jóska-nak és megkérdezte tőle ;

- Miért is kaptad te ezt a kitüntetést ?-

Csend következett be egy pillanatra. Majd Budur Karcsi a cigánybanda elől kifordulva felénk harsány hangon mondta be ;

-Mert elfogta a reketttyésben a cseh királyt !-

Óriási hahota következett. - Jóska ugyan szótlenül leült közzénk, de ezt a hőstettet örökre kellett hallania, később is.

..... Egy pár esztendő eltelt, A gallérjainkra is rákerült a három arany csillag. A háború ötödik évében voltunk.

1945 február végén az iglói "Arany Szarvas" gyógyszerár hömöröje - 23 C. fokot mutatott. - Még csak szürkült, amikor lörészállva elindítottam osztályomat. Cudar hideg volt. A bajuszomról is hamarosan jégcsapok lógtak lefelé, mint valami rozmár agyarak. Az arcomra sem kellett piro-

sitót tenni.-

Észak felé haladtunk. A hegyes-völgyes úton, amelyet sok helyen jégpáncél takart, csak lassan haladhattunk előre, pedig még az este folyamán éles vasakat tettünk a lovak patkóiba.

A nap lassan megjelent a látóhatáron. Gyönyörű látvány jött a szemünk elé. A Magas Látra bérceit láthattuk magunk előtt, előbb lilás, majd bíbor és később aransárga színekben. De hamar eltűnt ez a színes látomás, mert a nap fekjebb kapaszkodott s mint hatalmas gyémánttombok szikráztak a hegycsúcsok. Kisebb pihenőt is rendeltem, hogy a lovak is szussanhassanak, mi pedig meg egy kicsit gyönyörködhesünk. Nem volt mindennapi látvány.-

Úgy déltájban érkeztünk meg Liptószentmiklós város széléhez, amit akkor a tábláról így olvashattunk; Liptiansky Swaty Mikolás.- Ahogy a főutczára értünk felzúgtak a szirénák s hamarosan megjelent három Rata. Mi a lovakkal a házak feléhez húzodtunk innen lapulva lestük, hogy mi is fog történni. Csupán kétizben végiggéppuskázták a főutczát s már takarodtak is vissza, ahonnan jöttek. Hála Istennek sem emberben, sem lóban nem volt veszteségem.- A légi veszélyt lefújták s kezdtem összeszedni alakulatomat, amikor az alól a kapu alól, ahol én húzódtam meg, rámkialtott valaki eképpen;

"Bandikám, kis vitézem katonám, ugye nem felejtessz el,-ugye gondolsz néha rám..."

Odanézek s,-hát kit látok. Földessy Lilla szuprett, aki még tíz nappal ezelőtt a Kassai Nemzeti Színházban játszott. Nagy volt a meglepetésem, köszönés után nekem mennem kellett tovább.- Igyekeztem is kellett ki a városból, mert nem akartam egy újabb Rata támadást kapni a szűk utcában. A Vég vashidján alig haladtunk át, már ott is voltunk Palugyán. Ez a Palugyay család ősi fészke volt.-En az öreg kastélyben helyeztem el a legénységemet, de a lovaim is végre jó helyet kaptak. Andreánszky Pali jószágigazgató volt a házigazdám s így volt széna, zab s zizegő szalma a elcsigázott s félig megfagyott lovaimnak is.

Alig igazítottam el az embereimet, márt jött is Király Örmester nekem jelenteni, hogy az új kastélyt már a németek teljesen megszállták s nekem szállást Koleszár Miso fűszerkereskedő házában csináltak. Ő a legszebb szobáját ajánlotta fel nekem. No de nem is volt fontos, hisz csak egy éjtszakáról volt szó ugyis. Vele a beszélgetés jól ment, ha egy kicsit tótosan is, de beszélt magyarul. Miután a szobát mutogatta nekem, egy kicsit félre hívott, hogy majd a fia is szeretne velem beszélni. Ezután ki is ment.

A szobámban ott volt Maczko János törzsörmester, Nyíri Sándor örmester, aki a tolmácsom volt, mivel ő jól tudott tótul. Király Örmester meg a vaskályha mellett tevékenykedett s a tüzet igazgatta, hogy legyen egy kis meleg is a szobában.

Közben pán Koleszár, a házigazdám egy üveg sligovicával jött vissza s elkészönte ott is hagyott bennünket. Majd Maczko törzsörmester jelentette, hogy ők már találkoztak a házigazda fiával,-Koleszár Janóval.- Ő a közeli hegyekben lévő partizán csoportnak a vezetője most tőlem fegyvert és löszert szeretne szerezni, venni. Bennem, mint magyarban megbizott.

Nekem hamarosan visszakellett mennem Liptószentmiklósba eligazításra Ferenczy Endre csendőr alezredeshez, aki az I. Hadsereg törzsébe volt beosztva. Mielőtt kiléptem az ajtón, haditanácsot tartottam Maczko, Király és Nyíri altisztjeimmal, míg távol leszek, a kályhát vörösen izzóra fűtsék, Amikor majd megjön a partizán vezér Koleszár Janó, csak kínálják teával és tartsák addig, míg én vissza nem jövök. No de a teájába ne csak szilvóriumot töltsenek, hanem ott van az én üveg rumom s azt se sajnálják tőle, mondják hogy az még hazai, Kassáról való magyar rum a Bornemissza likőr és pezsgőgyárból. Maguk meg addig falatozzanak be jól a szalonnából

kolbászból s nyómtatékknak meg sok kenyeret. Persze maguknak nem kell anynyi szeszt tölteni a teájukba, mert aztán maguk fognak előbb elázni. Miután a Jano szeme már csillogni fog, csak mondják neki, lesz fegyver, lesz lőszer. En már erre ígéretet is tettem.-

Örömmel jelentkeztem Ferenczy alezredes úrnál, hársz a felesége részéről meg szabolicsi is volt. Ugyanis a Sötőhegyen volt szállóje, ahol úgy szüret táján mindig megjelent s meg Edesapámat is jól ismerte.- Így az eligazítás egy kicsit hosszabbra is nyult. Körülbelül két óráig voltam távol. A már besötétedett utcán a jegesre fagyott hó csak úgy ropogott a csizmám alatt s már újra feltámadt a csipős hideg szél is és a Magas Tátra már csak halványan látszott.

.... Belépve a Koleszár lakásba, három altájszem kipirult arccal patantvignyázba. Maczko törzsörmester jelentette;

- Százados úr! A parancsot teljesítettük!-

Egy pár pillanatig vártam majd megkérdeztem;

- Mi van Koleszár anoval, a partizán vezérrel?-

- Tessék velünk jönni!- vágta ki gyorsan Maczko törzsörmester.

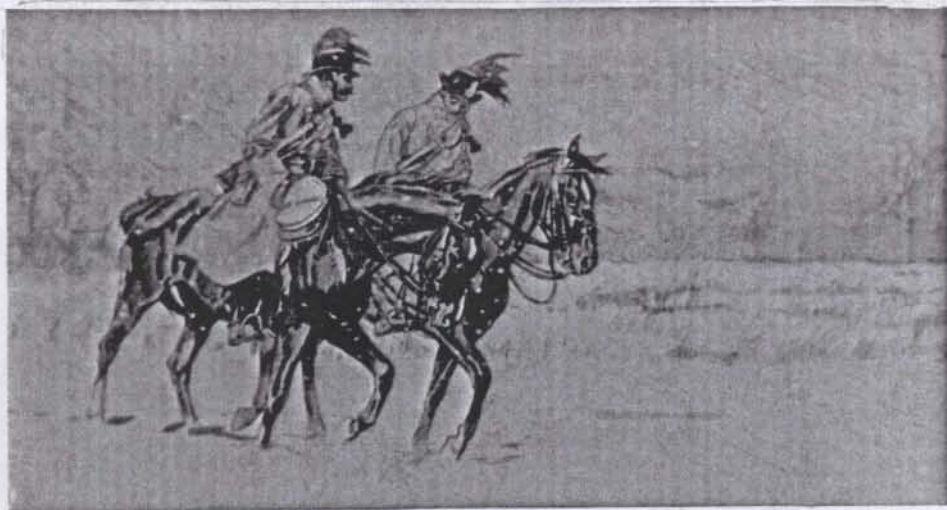
Magamrakaptam a köpenyemet s négyesben ballagtunk ki a sötét folyosón az udvar hátsó része felé. Elöl ment Maczko, én utána, mögöttem Király és Nyíri örmesterek. A csűr ajtaját szélesre tárta Maczko s láttam, hogy a szénén elterülve fekszik a partizán vezér. Úgy látszik, hogy a jó tea, valamint a rum és a sligovica megtette a hatását. Úgy aludt ott, hogy még a nyál is kicsordult a szája szögletén. A partizán vezér fogás valóban sikerült. Csupán két üveg pálinkán és három ügyes csendőraltiszten múlt az egész. No de azt hozzá kell tennem, hogy a parancsomat a legtökéletesebben hajtották végre.

Másnap már hajnalban volt ébresztő, amit a saját és a szovjet türemség tűzpárbaja hajtott végre. A hegyek morogva viszhangzottak s a lövések torkolat tūze a távolban meg-meg festette az eget. Indulnunk kellett a tegnap kapott újabb parancs szerint, hogy a Vág völgyében megszervezzem a tábortörzseimet Liptószentmiklósból le Pöstyénig.-

Mielőtt még lóra szálltam volna, hátra ballagtam a csűr felé, hogy még láthassam egyszer a partizán vezért. Ugyanabban a helyzetben feküdt a hogy tegnapi nap láttam. Csupán egy löpökőröccel volt leterítve, amit Maczko terített rá, hogy azért meg ne fagyjon addig, míg magához nem tér. Így álmódoszatott tovább a fegyverektől és a löszerről, amit majd tölem fő megvásárolni. Koleszár Misoval még kezét szoritottam s sajnálkozásomat fejeztem ki, hogy a fiával nem sikerült elbeszélgetnem.

Már ugrottam is a Dobsina nyergébe. A csipős reggeli hideg hamar felélesztett s elgondolkoztam azon, hogy Czeglédi Jóska a cseh királyt fogta el a rekettyésben s sajnos én csak egy kis partizán vezért tudtam megfogni.

Alakulatom elé lovagoltam s "Induulj?"t vezényeltem.

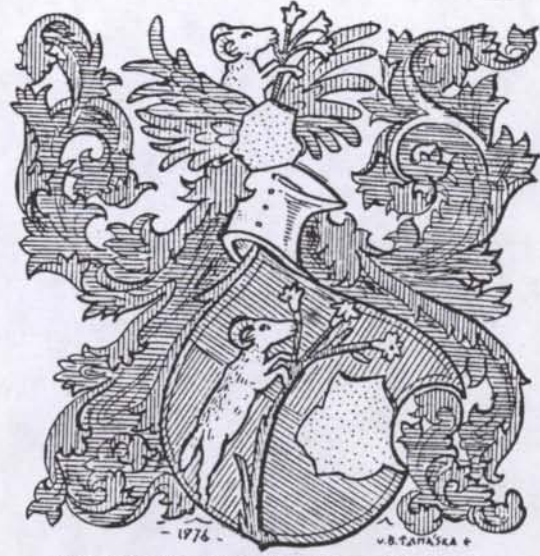

Egy kis heraldikai eszmecsere.

=====

Magyarország kis címere

Udvardi és Kossuthi— Kossuth-család címere
(Kossuth Miklós kapta Mátyás királytól 1479 június 15-én.)

Nemcsak a hazecsalogató újság, de az otthoni Magyar Nemzet is megpendítette a címer ügyet. - Mint a cikkekből kiderül, több egyesület aláírta azt nyilatkozatot, -vagy kérelmet, amely szerint jó lenne a régi magyar állami címet visszahozni, - ha mindjárt korona nélkül is. Bár a Magyar Nemzet cikke hivatkozik arra, hogy a Rákosi korszak alatt csináltak új államjelvényt, viszont arról mélyen hallgatnak, hogy kik voltak azok a honatyák, akik elvetették a régi ezer éves címet s helyette megszavazták az új kommunista tákolmányt. Ugyan kiknek is bántotta a szemét a kettős kereszt. Bizony jó lenne tudni a nevét ma is ezeknek a gyászmagyaroknak.

Azt már megszoktuk, hogy otthon a kommunisták belecsempészték minden városi és megyei címerbe az öt ágú vörös csillagot. Ez bizony nem jelképezi az egységes magyar népet. Ez a nemzetközi kommunista jelvény. - No de mi lesz akkor, ha valóban (?) több pártrendszer lesz Magyarországon? Akkor a többi párt jelvénye is helyet kap majd az állam új címerében? A parlament kupolájára is fel kell majd tenni a többi pártjelvényt is s nem díszelgethet ott egyedül az ötágú vörös csillag.

Tavaly ősszel kaptam meg annak a művészi kivitelű könyvnek egy példányát, amit Szacsavay Imre írt "Erdélyi utakon" címmel, három kötetben. Mint láttam, az első oldalon Erdély címere van. Ilyen ábrázolásban meg sohasem láttam. A fekete sas feje felett egy hatágú sárga Dávid csillag ragyog. Majdnem hatvan éve foglalkozom heraldikával, de eddig még ilyen erdélyi címet nem volt módomban látni.

-Hogy került a csizma az asztalra? -

Azt jól tudtam eddig is, hogy a nap és hold a székelők jelképe, a fekete sas az erdélyi magyaroké és az arany pajzsban a hét vörös bástya (Siebenbürgen) az erdélyi szászokat jelképezi. - De kiket jelképez a hat ágú sárga csillag? - Csak nem az oláhokat? -

A Szacsavay könyvben még más hibát is csináltak Erdély címerevel kapcsolatban. A festő a felső részt jól színezte, mert az valóban kék. - A pajzs közepén lévő vörös pólját már kifelejtette. - A pajzs alsó részét vörössel színezi hét fekete bástyával. Helyesen - arany színű pajzsban hét vörös bástya van.

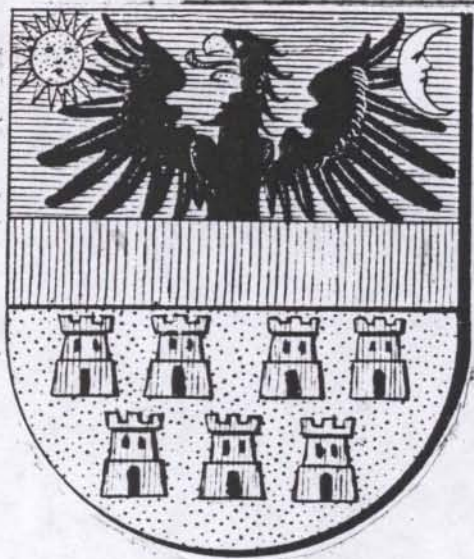
Ha már valaki címet rajzol, vagy fest, nézze jól meg, hogy mi is a

helyes heraldikai ábrázolás.- A heraldikának vannak szabályai és azokat be kell tartani.-

A Szt. Korona nélküli magyar kis címert (tévesen) Kossuth címernek is nevezik.- A monoki Kossuth múzeumban és sok más múzeumban is található 1848-1849-es zászló, ahol a címert a Szt. Korona fedi. Egyébként a Kossuth Bankó-n is a Szt. Koronával fedett magyar címer látható.-

Forrásmunkák; Tamáska; "A Csiha-Kossuth és Tamáska címer.(1936.)
Tamáska; "Magyar címer,- Kossuth címer." (1976.)

E r d é l y c í m e r e

/ a törvényes/

/ a Szacsvay könyvből/

.....
Az írástudók felelőssége mindig fokozottabb, több mint a másoké. Mert hogy valaki magánemvért megalkudott a rendszerrel, azokban a terrorévekben, hogy elkerülje legrosszabbat és jó képet vágott a kommunistáknak, hogy átvészelve a nehéz időköt, az ő saját ügye volt. De ha egy újságíró tette ezt és írásaiban sugározta a megalkuvás szellemet, akkor már súlyos bünt követt el, mert akarva-nemakarva a rendszer propagandájának szolgálatába állt. A nyomtatott betűnek sokan hisznek és mindenki, aki írásaival a kommunisták szekerét töltö, lélekmérgezésben találhatók vétkeinek. Az írás, a propaganda veszélyes fegyver! Amelyik áruló írástudó írásaival a kollaborálásra mutatott példát, kért okozott. És azt nehéz megbocsátani. Még akkor is nehéz, ha az illető ma tele széjjel szidja Rákosit és dicséri a kapitalizmust.-

.....
Aki egyszer már annyi politikai vakaságról és éretlenségről tett tanubizonyosságot, hogy képes volt a kommunisták közé állni, annak politizálását bizvást nélkülözni tudja majd az ország a következő, remélhetőleg felfelé ivelő periodusban.-

/ F. M. H. /

.....
" Ha engem ... megkérdeznék, mitől aggodik leginkább a magyar, (akkor azt mondom)... semmitől sem olyan mértékben, mint egy elfajult, hűtlenné vált magyartól....."

gróf Széchenyi István

-S.O.S.-

E R D É L Y földje és népe most van a legnagyobb veszélyben.- Egy istentagadó olah kommunista akarja véglegesen elpusztítani annak ezer éves magyar múltját.-

Ahogy az újságokat olvassuk, jönnek az értesülések, a külföldi magyarság példájára megmozult az otthoni magyarság is és így ez talán tud nyomást gyakorolni az otthoni kommunista vezetésre.-

Minden derék és becsületes magyarnak ki kell ebből a küzdelemből a részét venni, hogy megmentjük Erdély földjét és az ott élő több mint két millió magyar testvérünket.

... Ceausescu - a XX. század Drakulája ...

avagy

- A suszter dikicstől a királyi jogorig.

Levellet kaptam G á l o c s -ból.

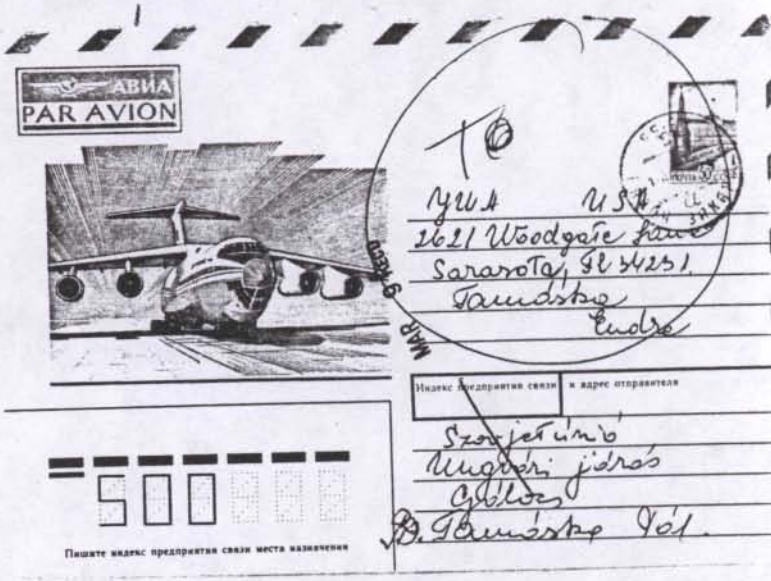
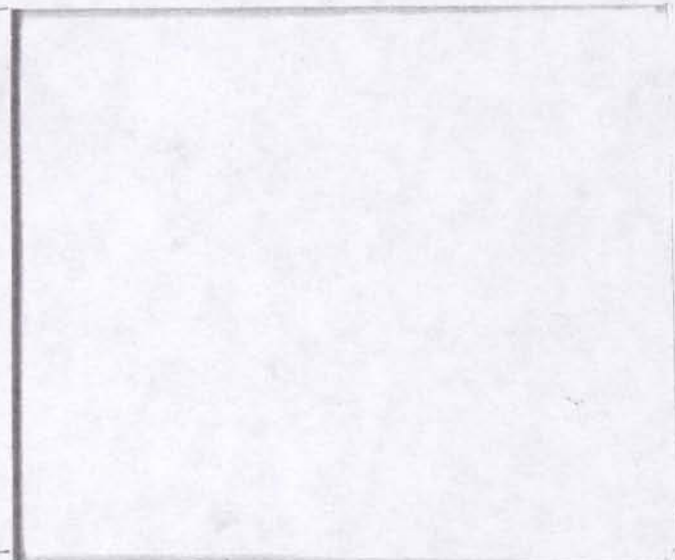
1989, március 9.-én levelet hozott a posta. -Szovjet bélyeg és bélyegző rajta. -Édesapám unokaöccse, Pali bátyám írta.

Hol is van Gállocs? - Ung vármegyében. Ungvártól DK-re 11 kilométerre. Ősi magyar nemesi kisközség (Galuch-1400.) A Gállocsy család ősi fészke. A közép és kisbirtokú nemesek kalvinisták, a volt jobbágyok és zsellérek pedig gör. kath. vallásúak.

A családunk már 1562 óta birtokolt Ungban. Gállocs községbe csak Mihály nevű ősöm költözött 1749-ben. A család tagjai ma is ott laknak. Helmenőim pedig kétszázötven éve a gállocsi temetőben pihennek.

1920-1938-ig cseh uralom alatt, majd hét évi magyarországi élet után, 1945 óta a Szovjetunióhoz csatolták a községet Benes jóvoltából. Így a gállocsi jó magyarok jelenleg kettős járom alatt szenvednek újra.

Az 1938-as felvidéki bevonulás alkalmával, mint tüzér hadnagy léphettem ősi községünk földjére. 1944 októberében, Gállocstól délre 4 kilométerre, mint csendőrszázados harcoltam embereimmel ősi földünk védelmében.

A gállocsi ref. templom.

..... No de mi is van az említett levélben?---

Gállocs, 89, febr. 14.

Kedves Bandi Őcsém!

A január 14.-én irt leveledet megkaptam febr. 10.-én. Ez elég gyorsan megjött, ennyi idő alatt egy sem érkezett.

Azért sietek válaszolni rá, mivel most már lehet jönni -menni. Küldd el az adatokat úgy a magad, mint a kedves feleségedet és mi nagyon szívesen elküldjük az "eltartásit" vagyis a meghívást. Nagyobb öröömöm so'sem volna, mintha még ebben az életben egyszer találkozhatnánk, (Pali 85 éves.)

Különben minden "amásikat" örömmel várjuk. Lehet, én már nem érem meg, de a gyerekeim is úgy gondolják, mint én.

Rátérek a gállocsi szőlőre, mivel dohány,* ez a "hires" már nincs. A portán nagy forgalom nincs, a gazdálkodás megszűnt, csak a kert maradt, még az se mind. Így minden "talpalattnyi" földet ki kell használni. Ültettünk szőlőt és csináltunk nagy lügest vesállványra. 3 m. magas. Alatta járunk így a szőlő nem a kertben, hanem az udvaron van. Így az évi szükséglet meg is terem. Úgy két hekto borom kikerül, ha jó termés van, még több is. Az igaz, - nem szerednyei, de annyit megér, amennyibe van, vagyis ingyen van.

A szülő is csak ez a közönséges Izabella,- nem igényes.-A dohánnyal nem vetekedik.

Most még a Gálócsy családról. Annak idején, amikor itt gazdálkodtak, habár rövid ideig, itt mindenki nagyon szerette őket. Nem voltak gögöcsök, szokon nem látszott, hogy Budapestről jöttek. A két lány a cselédek gyerekeivel együtt a szalmakazalon játszadoztak...

Akkor az öreg Gálócsy a feleségével eljött levizitálni. Sok mindent ismert, de sajnos másként lett a nota... Szegény Zsiga korán elköltözött az elők sorából.

Ezzel levelem be is fejezem, szeretettel hívunk és várunk mindenkit.- mindenkit csókolunk;

Pali Bátyád és családja.-

*) Még annak idején a Monarchiában volt egy szólás-mondás, amit az oszt-rák sógorok szerettek használni, hogy mi a híressége Magyarországnak? - "Die Tokajer Wein und Gálótscher Tabak!" - Így a gálócsiak sokkal büszkébbek voltak mint a közeli csicseriek, mert azoknak csak a borsója volt híres.-

B A J T Á R S I H I E R K

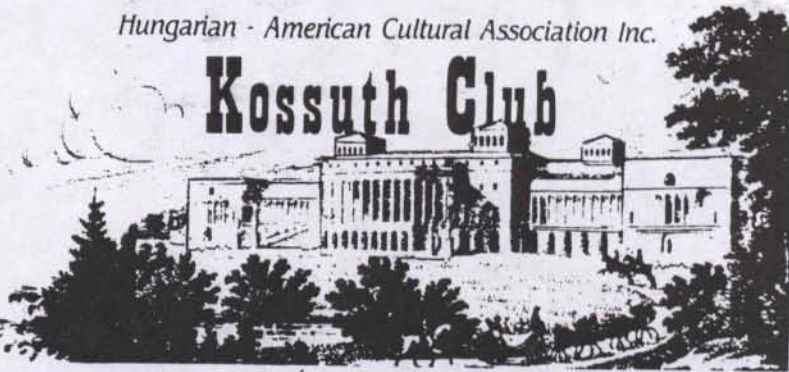
Társadalmi események

* * *

Hungarian - American Cultural Association Inc.

Kossuth Club

MEGHÍVÓ

A HUNGARIAN AMERICAN CULTURAL ASSOCIATION INC. KOSSUTH CLUB
Március 19.-én, vasárnap délután 6 órai kezdettel tartja összejövetelét a Southgate Community Center termében, (3145 Southgate Circ.).

MŰSORUNK

Társasági félórával, kávézással kezdődik.
Megemlékezés 1948 márciusáról.

A délután fénypontja:

AUDIO VISUAL EXTRAVAGANZA

" IN JOSEPH HAYDEN'S FOOTSTEPS"

Előadja Dr. Szontágh Jenő egyetemi magántanár, aki éveken át tartó kutató munkája, tanulmányai és helyszíni fotografiai alapján állította össze ezt az egyedülálló művészi és érdekes programot.

Kérjük tagjainkat és barátainkat, hogy minnél nagyobb számban és pontosan jelenjenek meg.

Hozzájárulás \$.5.--

az Igazgatóság

A Sarasotai KOSSUTH CLUB
1989. jan.26.-án tartotta a tiszt-
újító közgyűlést.

A megválasztott új tisztikar;
Elnök; Dr. Fésüs Andorné, Alel-
nök; vitéz Baranchi Tamáska
Endre, Titkár; György Ákos,
Pénztáros; Valentényi Éva, I-
gazgatósági tagok; vitéz Levalt-
Jezierski László, Dr. vitéz Kár-
páthy Sándorné, vitéz Szüets Er-
vin, vitéz Szüets Ervinné, -és
Szüts Pálné .**)

Sok sikert kívánunk munkájukhoz.

Az 1989. február 26.-i összejöve-
telen Dr. Fűry Lajos író, az
Arpád Akadémia. volt elnöke
irodalmi délutánt tartott nagy
sikerrel műveiből. A műsorban
szerepelt Lovas Györgyné-E-
dith egy Petőfi és egy Mécs
költeménynel.-

1989. március 19.-én pedig
Dr. Szontágh Jenő egyetemi
magántanár lesz az előadó. Mint
a mellékelt műsoron látható, -
Haydn József zeneszerzőről.

.....

**) Örömmel látjuk, hogy a Sarasotai KOSSUTH CLUB új tisztikarában a VITEZI REND tagjai méltóképpen kiveszik részüket.

Az alábbiakban egy kis magyarázatot adok a VITEZI REND-ről s annak jelenlegi életéről. Mert sokan azt hiszik, hogy a VITEZI REND a háború után teljesen megszűnt.

A Rend jogfolytonosságát egy másik – a régi magyar alkotmány lényeges alkotó elemét képező – államjogi tényező is alátámasztja.

Magyarország a Vitézi Rend alapítása idején – 1920-ban – alkotmányos királyság volt. Az akkori magyar alkotmány értelmében a legfőbb állami hatalom megszemélyesítője a Szent Korona és a magyar nemzetet érintő minden jog tőle ered. A magyar nemzet kebelében jelentős szerepet betöltő V. R-et Magyarország kormányzója alapította, a magyar törvényhozás megerősítésével. Az alapítás tehát a Szent Koronától eredő legfőbb tényezők közreműködésével történt. Ennélfogva a V. R. alkotmányos keletkezésének végső jogforrása a Szent Koronára vezethető vissza és a Rend a legfőbb védnökének ma is a Szent Koronát tekinti.

A nemzetközi Genealógiai és Heraldikai Kongresszus – amidőn 1962-ben a V. R-et a törvényesen működő lovagrendek közé sorolta – szintén ilyen értelemben tüntette fel a Szent Koronát, mint Rendünk jogforrását.

A Vitézi Rend eszménye a katonaeszmény; célja, hogy mindazokat megjutalmazza s a magyarság hűségében megtartsa, akik a világháborúkban és a nemzeti felkelésekben egyéni, önfeláldozásra kész vitézségükkel és nemzeti érzésükkel tűntek ki, hogy érdemeik méltányolásával ápolják a hazafiúi erényeket.

A VITEZI REND jelenlegi Főkapitánya-(IV.) vitéz JÓZSEF-ÁRPÁD kir. herceg,-vitéz JÓZSEF kir. herceg m.kir. tábornagy unokája.

.....

A floridai MHBK csoport 1989. ápr. 2.-án a lakelandi-ref. egyháznál tartja meg összejövetelét. Istentisztelet után ebéd, majd a csoport évi beszámolója, tisztújító gyűlés s utána rövid műsor. A csoport vezető részletes meghívót fog kiküldeni.

A sarasotai "hadastyánok", 1989. márc. 27.-én este Húsvét hétfőjén-húsvéti öntözőkódással és táncjal egybekötött bajtámsi vassorát rendeznek.

A Sarasotai MAGYAR KERESZTYÉN EGYHÁZ 1989. febr. 5.-i Istentiszteletén az igét Nt. Dr. Brachna Gábor ny. ev. főesperes Clevelandból, márc. 5.-én pedig Nt. Dr. Tóth Kálmán ny. ottawai ref. lelkesz hirdette.

A legközelebbi Istentisztelet ápr. 2.-án 3.30-kor a CHURCH of CROSS templomban lesz úrvacsorával együtt. Előtte presbitériumi gyűlés.-

A
VITEZI REND
jelvénye

Betegségek- Felgyógyulások ;

vitéz Aghy-Asbóth Zoltán szkv.m.kir. csendőrezredes 1988, dec.7.-én tartotta 92. születésnapját.- Sajnos -1989, jan. 4.-én elég súlyos agyvérzést kapott, a jobb oldala megbénult, valamint beszélni sem tud.- Jelenleg "nursing home"-ben van ápolása alatt. Reménykedve várjuk felgyógyulását.-

vitéz Pesthy István hosszú kórházi tartózkodás után már régen otthonában tartózkodik. Már látjuk is azóta társaságokban megjelenni.-

vitéz Bak András elég sokáig volt "nursing home"-ban ahonnan március 10-én tért hazatérésére. Sajnos közben egy pár napra újra kórházban volt.

Beteg és lábadozó bajtársainknak teljes gyógyulást kívánunk !

Halálozás;

.....

PAKUTS P. PÁL
szkv. m. kir. tüzér százados

aki 1910. jun.20-án született Magyarországon, 1988, szept. 30-án Fontanán(California, USA) elhunyt.- A HOLY CROSS temetőben, Culver City helyezték örök nyugalomra .

B É K E P O R A I R A !

+++

.....

INNEN - ONNAN - levelekből:

"Imre barátom ügyét szept. 25-re halasztották. Izraelből már visszajött a bizottságmeredemény; O. Most majd mennek Magyarországra, hol 22 személyt szeretnének meghallgatni. Majd csak találnak valamit, amivel az esküdtek elé mernek állni."-

"Hálásan köszönöm a "Bajtársi Híradó" utolsó számát. Minden cikket élvezettel olvastam, igen szépek! Gratulálok Szerkesztőjének; Neked Bendi és a többi kiváló írónak is. Az első oldaltól az utolsóig magyar, katonasors! Ezért szívemhez a legközelebb fekszik. Nagyszerű emberek gyűltek össze Sarasotában; százrok- tüzérek- csendőrök-. Isten áldja őket, Mindnyájatokat !"-

.....

" Nagyon köszönöm igen kedves leveledet jan.28-ról, a Bajtársi Híradó hiányzó oldalait, valamint külön és kiemelten a kiváló -tüzér költőnk-re valló Borbála tekeracet! Utóbbihoz igaz tüzér szívből gratulálok, nagyon jól megismertem így Sarasota-i tüzér csoportunk régi és új tüzereit. Védőszentünk áldja a Tekeracs Szerkesztőjét és a Florida-i tüzéreket!"

.....

" Ha megjön a FBH., azt mindig nagy örömmel olvasom.- Nem tudom, hogy hány példányban is küldöd szét, de évek óta figyelem az adakozók monogrammját s azok mindig ugyanazok. Így gondolom, hogy csak kevés példányban jelenik meg. Mi, akik szeretjük, támogatjuk is szerényen s kérünk, csak folytasd annak szerkesztését.-"

.....

(egy otthonról jött levélből)-"Teodora leányom otthonán dolgozák az egész család immár több mint 3 éve. A beköltözést tevely Karácsony óta halasztják majd nem hónapról-hónapra, mert mindig hiányzik valami az építkezésnél, vagy a belső berendezés (vizvezeték) központi fűtés stb.) munkálatainál. Egyedül a parkettára vártak 2 évet és még ma sem lehet

hozzájutni. Képtelenek voltak tavaly tömör akácfaát beszerezni (ezt is nehezen) - deszkára felfűrészelteni, majd szakszerűen kiszáritani és ebből a parkettát elkészíteni. Az utánajárás és az egasznek a lebonyolítása réngeteg időt vett igénybe. És ez így ment a vízvezeték, központi fűtés és villanszerelési munkálatoknál, valamint az emeleti rész lambériás burkolatának beszerzésénél is. Jelenleg a fűtést például azért nem lehet kipróbálni, mert a kazán 200 mm/m-es átmérőjű fűst-cső csatlakozásához nem lehet fűst-csövet kapni. Ezt külön csináltatni kell bádoggossal a 0.8 mm-es acéllemezből. Ehhez pedig kiviteli rajzok kellene, amit most decemberben meg is csináltam. Jelenleg a bádoggosnál van az anyagis. meg a kiviteli rajz is. Allítólag a jövő héten kész lesz a fűst-cső csatlakozás egy 65 -os és egy 15 -os könyökkel. Közben, mint mindennek az elkészítését állandóan ellenőrizni is kell. A megbízható jó öreg mestere emberek nálunk eltűntek, vagy már kihaltak. A felnövé új generáció pedig nem a régi jó minőségű munkát adja, csak az árakban van nagy fejlődés. A fő cél, hogy kevés munkával minél több pénzhez jussanak. -Ha állami vállalkozóval csináltatnánk mind ezt meg, akkor az egész építkezés 6-8-szorosába kerülne, mert az előre nem várt, ill. előre nem látott hiányok leküzdése és utánajárása olyan sok, hogy az ilyen igazságt többlet munkák az óriási regie költségekkel együtt ennyi többletet tesznek ki. Ezt meg nem bíránk kifizetni..."

/ egy volt hadifogoly, mérnök-tiszt társam írta./ Bizony nagyon szomorú, hogy ennyire lezüllesztették a kommunisták szegény országunkat.

.....
 Mint bajtársaim olvashatják az első oldalon, a FBH. megkezdte a hetedik évfolyamát. Köszönetek és hála mindazoknak, akik ezt önkéntes adományaikkal elősegítették.-

.....
ÖNKÉNTES ADOMÁNYOK A FBH-ra az 1989 évben;
 v.P.I. \$ 5.00, Z.J. \$ 15.00, O.I. 10.00, Y.E. \$ 10.00, v.D.F.fhdgy.\$10.00
 Az adományokat hálással köszöni a Szerkesztőség.-

.....
 K E L L E M E S H Ú S V É T I Ü N N E P E K E T

kivánunk bajtársainknak !

.....
 Ez a szám lezárattott ; 1989, március 15.-én.

Cím: Capt. Endre v. Tamáska de Baranch
 2621 Woodgate Lane
 Sarasota, FL. 34231. USA.

.....
 Lapzárta után; A floridai MHBK csop. vezetője közölte velem telefnon, hogy az évi gyűlésünk nem ápr. 2.-én, hanem ápr.9.-én lesz Plant City-ben. Meghívókat küld ki külön.

.....
 Elnézeést kerek a postázás késésért, de közben történt valami. Marc.20-án hirtelen kórházba kellett mennem, mert a pacemakerem felmondta a szolgálatot.

Még aznap d.u. egy fél óras műtéttel megkeptam az újat s így a szívem most már újra a rendes kerekvágásba került. Ez is katona -dolog volt.-ól vagyok.

Fekszik Sírkő Alatt

.....
 Fekszik sírkő alatt Jézus Megváltóm!
 Feltámadási nap óh jöjj elő!
 El a követ, Jézus él!
 A halálból ím az Úr felkél!

ERŐDÉTI

FLORIDAI

BAJTÁRSI HIRADÓ

V.B. TAMÁSKA

VII. évfolyam, - 2. szám. 1989.

vitéz Baranchi Tamáska Endre

V i s s z a a S z e n t K o r o n á t .

(Levél Nyíregyháza Városi Tanácsának - az USA-ból.)

Szülvárosom, Nyíregyháza arról volt nevezetes és híres többek között, hogy rendezett, virágos parkjai voltak s azokban elég sok szobor és emlékmű kapott helyet.

Főleg két szoborra szeretek emlékezni s ezeket igen sokszor láthattam az évek során. A Bessenyei téren volt a hősök szobra, Ezt nem kisebb szobrász alkotta, mint Kisfaludy-Ströbl Alajos. A főalakja egy szabolcsi magyar férfi volt, aki pusztá ököllet viaskodik a hétfejű sárkánnyal, amely az ellenséget jelképezte. Ennek oldalán volt egy hatalmas bronz tábla a feliratokkal, amelyet a Szent Koronás magyar címer fedett be. - Abban a szerencsés helyzetben lehettem, hogy ennek az emlékműnek a felavatásán ott lehettem, amelyen Magyarország Kormányzója is jelen volt. -

A másik emlékmű, amely szívemhez nőtt, az országzászló volt. -

Ez a Széchenyi út és a Zwinyi Ilona utca találkozásán lévő téren volt. Az emlékművet két nyíregyháziszobrász, az Osváth testvérek alkották. Termésköböl volt faragva. A repedező magyar koronás címert két izmos fiatal magyar szabolcsi legény tartotta össze, hogy az szét ne essen. Ennek assebornak a leleplezésén is jelen lehettem. -

Az amerikai bombázások az 1944 októberi harcok az említett két emlékművet megkímélték. Bár a város égett, sok épülete romokban hevert, de a két emlékműnek-hála Istennek-semmi baja nem történt. -

..... Aztán jó pár esztendő telt el. - 1955 augusztusában, - miután szabadultam a kommunisták börtönéből, - ellátogathattam szülővárosomba is. Egy kicsit szomorú volt 11 év után látni újra Nyíregyházát. - Jártam a régi utcákat s nem mulasztottam el, hogy meg ne nézzem a hősök emlékművét. Ott kellett látnom, hogy a komnás cimerről becstelen kezek letörték a Szent Koronát. Ugyan kinek is fájt, vagy szúrta a szemét ez az ezer éves magyar nemzeti szimbólum? - "ajd utamat folytatva eljutottam az országzászló emlékművéhez is. - A két izmos magyar most is tartotta a töredező magyar címert, de ennek a tetejéről meg valaki durván levéste a magyar Szent Koronát színtén. Helyette egy ormóttlan rozsdás ötágú csillagot tettek fel s az éktelekedett ősi címerünk felett. Ha a két izmos szabolcsi legény megelevenedhe-

tett volna, biztosan leverte volna azt a kommunista jelvényt a címerpajzsunkról.- Persze, a régi idők hangyománysait nem kellett ápolni, az már a múlté volt, most csak az új nagyságokat kellett istenként tisztelni a rabigába került magyaroknak is.

Ma otthon már nyíltan beszélnek és írnak arról, hogy a régi ezeréves címerünket kellene visszahozni újra államjelvényül, Komárom vagy anélkül!-Mint az egyik otthon nyomott újságban láttam, a koronás címerre nagyobb százalékban esett a választás, a szavazás.- Lassan kezdik a rákosi-kádár korszak hibáit rendbehozni,- úgy látszik.

Kérem Nyíregyháza Városi Tanácsát, hogy a két szép emlékműre mikor teszik vissza a Szent Koronát?-

vitéz Baranchi Tamáska Endre

PS; Amennyiben közben a két Szent Korona újra visszakerült volna a méltó helyére, irásomat kérem semmisnek venni!-

Rektor Béla emlékére . . .

=====

(" A. M. Kir. Csendőrség rehabilitálása" -) szövegírójének.

Minden, mi emberi nagyság
elmulik nyomtalanul.
Minden, mi földi igazság
végül is porba lehull.
Csek kik az álmokért küzdtek
azoknak élte örök,
Valóra válnak az álmok
az ég csillag-fátyla mögött.
TE, ki már oda felértél
igy üzensz vissza nekünk;
"Almodjatok tovább bátrán
Istennél tiszta nevünk!"

* * *

Domokos Sándor 1989, május -

ELTÁVOZÁS

Keményre fagyott a hó a gyilkos hidegben. Az istállók mögött gőzölgött a trágya és éhes varjak gurnyasztottak az öreg, alvó eperfák ágai közt.

Az öreg pápai huszárlaktanya kőfolyosóján sorakozott a kihallgatás, a század iroda előtt. Boruzs András nehezen szánta rá magát, hogy feliratkozott, amikor reggel a körlet napos az ébresztő után a pepita noteszbe felírta: a kérelem, panasz, rendelve megfelelő rovatába Boruzs András nevét. Tegnap kapott lapot hazulról. Az édesanyja írta el is olvasta jó néhányszor még az éjjel is amikor istálló ügyeletes volt és járkált egyik lótól a másikig.

. . . Kedves fiam Andris, kelt levelem jó egísigben tanájjon, ami hogy nekünk nincsen meg, mer Zsuzsika beteg, kiverte a forró láz, osztán a Bakos koma is aszonta, hogy ráment a tüdőjére lelkenek, osztán nagyon a végit járja, osztán amiko mindig csak tigöd kérdez, meg hí, hát tudom én drága fiam, hogy a katonaságtú nem löhet csak ú együnni, amiko kívánsz, de há azir csak megírom, hogy ha mígescsak leheccsíges lenne. . .

A köpeny ujjának a hajtókájában hordta a levelet, aztán amikor csak tudta elolvasta.

Zsuzsika a legkisebb huga, akinek babát faragott, meg bölcsőt csinált, akit a legjobban szeretett a nyolc testvér közül meg fog halni és őt szeretné látni, őt hívja. De hát hogyan menjen ilyenkor karácsony után nem igen lehet szabadságot kérni, hiszen a második csoport még csak éppen hogy visszaért. Mégis talán ha megmutatja a levelet a százados úrnak, csak éppen eltávozásra és már hétfőn reggel ébresztőre itt is lenne.

Ezzel a gondolattal állott a kihallgatáson. Először a napos igazgatta a köpenyüket, a történytáskákat, derékszíjjakat, aztán jött a szakaszvezető úr, az is megmustrálta nem fordult-e el valamelyik koronás köpenygomb, aztán jött a törzsőrmester úr. Az már szabályos előkihallgatást tartott. Előbb végigsétálta a sort elől és hátul, néha belékapaszkodott valamelyik derékszíjba, hogy elég feszes é, megnézte a polírozott sarkantyukat és tükörfényesre dörzsölt kardokat.

Akkor lépett ki a századiroda ajtaján Imre Dénes százados úr. A szolgálatvezető hangja visszhangzott a kőfolyosón.

— Kihallgatás vigyázz, kihallgatás jobbra nézz.

Dermesztő volt a csend, csak a lélegzet gomolygott a fejük körül és

+•-

szállt fel a folyosó falán függő képek közt Árpád, Hunyadi János, Kinizsi meg Bem apó felé.

Egymásután jelentkeztek.

...százados úr, Boruzs András huszár alázatosan kérek eltávozást hétfőn ibresztőig. . .

Most kellett valaminek történnie. Vagy pillanatok alatt leszakad az ég és összeomlik az öreg huszárlaktanya mindenestől, mert ha a százados úr mérgében egyet kiált, még az öreg első háborús lovak is megrettennek ijedtükben.

Nem történt semmi. Újra harsány a szolgálatvezető hangja és már vége is a kihallgatásnak. Hívják az irodába és az irnok laposan pislogva állítja ki az eltávozást.

Az ebédjét sem eszi meg, mert a vonatot nem érné el. A fülében cseng még a hang, amit egész úton visz magával.

... aztán hétfőn reggel hat h-kor nem lesz ő itt, hát jobb is ha többet elő nem kerűsz, hanem világgá bujdosó . . .

Éppen csak hogy elérte a két személykocsit vonszoló jegesre fagyott masinát és felkapaszzkodott a harmadik osztályba. Akkor lélegzett csak föl, amikor a fapadon kényelmesen elterpeszkedett a jó melegben.

Odakint dermesztő hidegben, hóba takarózva meredt a táj.

Nagykendős asszonyok jöttek-mentek, a batyukból szalonna, kolbász került elő és az egész kocsi hamarosan megtelt a sült kolbász fokhagymás illatával. Kicsavarták a kukoricacsutkát és megbuktatták a borosüveget. A hideg bor melegítette, közelebb hozta az embereket.

Úgy elszaladt az idő, hogy csak azt vette észre, át kell szállnia a másik vonatra.

A piros zászlós bakternál érdeklődött illetlenül.

Sokat kell várni, mert a havazás miatt késik a vonat.

A köves váróteremben a sok utas közt leült és várt.

A váróterem óráján rohant az idő, de csak nem jött a vonat.

Az állomás harangja minduntalan kongatott. Számolta egyszer három ez jön fentről, kétszer három ez valami tolató, az ő vonatjának háromszor hármat kell, hogy kongasson. Az irodából is kihallatszott a csöngetés. Néha a bakter megrakta a vaskályhát szénnel és széngáz szag terjengett a pipafüstös teremben.

El is aludt, amikor a bakter hangjára ébredt és már dübörgött is a vonat, hogy remegett belé a föld.

Itt már csak állóhely jutott, de az is jó, a fontos, hogy hazaérjen. Megnézte a tenyérnagyságú vasóráját és úgy számolta, hogy éjfélre hazaér. A Balaton mellett rohant a vonat, de most nem látszott semmi a sötétben. Vigyázta az állomások nevét, hogy el ne vétse.

Éjfél elmúlt, amikor az aligai dombokon a lábszélességnyire kitaposott gyalogösvényen igyekezett Világos pusztá felé.

A kutyák is behúzódtak a hideg elől sehol nem vakkantottak rá.

Aligától kezdve mintha már otthon lenne. Karácsonykor járt erre

utoljára, már akkor is hó borított mindent és akkor állt be a Balaton, de még nem volt ilyen farkasordító hideg. Bajuszára dér csapódott és össze ragadt az orra a lélegzésnél. Néha markába szorította a fülét és megdörzsölte az orrát.

Csikorgott a hó csizmája alatt.

Lekerült az uradalom felé itt már a szekérnyomba ment.

A bivalyistállónál találkozott az első emberrel, Gyürküs Gáborral.

Amikor ráköszöntött ugyancsak megcsudálta.

— Hát te dezertáltál, vagy manapság má ollen szalonyhuszárok vannak, hog furt szabaccságra járnak, bezony a zin időmben hit ivben eccör gyühettünk, de hát más világ vót az.

A hajnallal együtt toppan be a házba.

Éppen etetéshez, fejéshez készülnek.

Zsuzsika láztól cserepes szájjal, bágyadtan alig lélegezve feküdt a tarka huzatú dunna alatt.

— Zsuzsika én vagyok, az Andris, nízid csak hazagyüttem a huszárok-tú, osztán még mit hoztam neked.

Mosolyogna a kislány de csak erőtlen szája rándul, de a szeme követi a tarisznyájában kotorászó bátyját.

— Nízid csak Zsuzsika ládd é ez ögy kis piros könyv osztán, ha szíjjel nyitod, akko mög egy tükör oszt nízögetheted magad benne, meg e kis piros fűsű is van hozzá, onnan hoztam Pápárúl, ahun ín szógálok, erre felé nem is lácc illen pompás dógokat, hacsak nem az enyingi vásárban.

Zsuzsika szemén röpdösött a boldogság.

Erőtlenül tartotta kezében a piros tükröt meg fésűt és rámosolygott minden erejével Andris bajuszára, amikor fölé hajolt.

Anyja a köténysarkával gyömöszölte a szemét.

— Óh Istenem oszt hát mégiscsak hazagyütté, hogy a Zisten álgya meg a kapitány urat. . .

Fagyos szalonnát meg füstölt hurkát raknak az asztalra.

Odakint lassan bontakozik ki a sötétből a hóbatakart zsellérházak, az uradalom és a hóban hempergő, visítőző konda.

— Osztán orvost kérdezték-e mán?

Az asszony rácsodálkozik.

— Orvost? Hát te hun ílsz, hogy kírdetük vóna, itt vót a koma az tudod, hogy szanitéc katona vót osztán megnízte, adott is szenna teját, amitű jobban is lött a leköm, dehát mit tehet a zember, ha Isten úgy akarja. . .

A két kisebb gyerek a kuckóban játszadozott, házat építettek a felvágott fadarabokból, a nagyobbak apjukkal együtt dolgoztak a reggeli jószág etetésnél. A tűzön nagy fazékban tyúk főtt.

— Csirkét kévánt a drágám, hát levágtam neki a kendermagost, úgy sem tojt már a nyár óta, osztán furt csak kotyogott, de nem jó kotlósnak se, mer otthagya a tojást is. Így aztán levágtam, jó tyúklevés lesz ebidre.

András felegyenesedett.

vitéz Baranchi Tamáska Endre ;

P é k J ó z s e f hősihalála.

.....

1945 februárjának közepén jártunk.- A trencsénypüspöki Janács kúriában volt a "főhadiszállásom". Korán beesteledett.- Kinn az égbolton szikrázva ragyogtak a csillagok. A hó is jó ropogásra fagyott már. A falura néma csend ereszkedett, csupán innen-onnan hallatszott néha kutyaugatás.

Vacsora után voltunk s meg akartam a lovaimat nézni az istállóban. Alighogy kiléptem a házból és az istálló felé igyekeztem, amikor a nagy csendben robbanás zaját hallottam, amit a Vág túlsó oldaláról még a lankás dombok is visszaverték. Majd a zaj még meg sem szűnt puskalövések is hallatszottak nem is messziről. Beugrottam a szobámba és már jöttem is ki a géppisztolyommal. Nyári és Király őrmesterek is futva követtek.

A negyedik házból jött a robbanási zaj.- A többi házból is már fegyverrel rohantak ki embereim. Az udvaron a hóban elterülve láttam Pék József próbacsendőr őrzetöt. Kövültte a havon vérfojtok. A házból lámpával jött ki a könnyebben megsérült Kerekes szakaszvezető, míg Szabó tizedesnek a karját már benn a házágazdának a felesége kötözte.

-Mi történt?,- kérdeztem Kerekes szakaszvezetőt.

Aztán Kerekes elkezdte a jelentését, vagy inkább ugyis lehetne mondani, a mondókáját.-

- Vacsora után a konyhában üldögéltünk hármasban, amikor megverték az ablakokat.- Pék József ugrott fel elsőnek, hogy megnézze, ki is zörget és miért? Az ajtót csak félig nyitotta ki, amikor a sötét udvaron két alaknak a körvonalait láthatta. De még szóhoz sem jutott, amikor az egyik egy kézigranátot végott az ajtó felé.- Pék megtántorodott, de lelépve a lépcsőről még két lövést leadott a menekülő partizánok irányába, majd arccal a süppedő hóba bukott. - Péket a hátára fektettük s megvizsgálva az ütőerét már nem volt benne élet. Kinyitva zubbonyát a mellkasa is véres volt több helyen. Mi ketten csak egy pár szilánkot kaptunk, mert Pék a testével védett meg bennünket.-

A helyszínre érkezett csendőröknek és honvéd hajtóknak parancsot adtam, hogy egész éjtszaka portyázni kell a falut s és készültségben kell maradniok, nehogy esetleg még támadás érjen bennünket.-

Fogatos altisztemmel Varga alhadnaggyal intézkedtem, hogy egy országos járművet azonnal fogasson be s azzal aztán a két sebesülteket a trencsényi kórházba szállítsák be. Ezekkel Maczkó János törzsőrmestert küldtem el. A legközelebbi tábori kórház Trencsénteplicen volt a 124-es számú, de nem mertem oda küldeni sebesültjeimet a hosszú út miatt.-

.... Két nap múlva került a temetésre a sor. Tábori lelkeszt sem tudtam a közelben találni, így a trencsényi vártemplom lelkeszt, Bukovszky plébánost kértem meg, hogy ő temesse el a hősi halottunkat. Az öreg úr, ha tótosan is, jól beszélt magyarul és kérésemet készséggel vállalta.

Szép napostéli reggelre ébredtünk. Sőt már dél felé az ereszejről lelógó jégcsapokról a víz is szorgalmasan verte a letaposott havat.

Tizenkét tábori csendőrömmel érkeztem meg a trencsényi temető kiskápolnájához, ahol az egyszerű feketére festett deszka koporsó állott közepén s mellette négy szál hatalmas gyertya pislákol. Megérkezett Bukovszky plébános úr is, valamint már ott várakozott hat több katona is, akik a sirt ásták meg.- Ezek vették vállra a koporsót s elindult a kis gyászoló menet a lankásan emelkedő úton felfelé. A csizmák lucskos nyomokat hagytak az olvadó hóban. A száraz bokrok ágai között cimké ugrándoztak vidáman. A Vág felett pedig varjak gyülekeztek.- A távolból a csendet lassú tüzérségű párbaj hangja törte meg időnint,

Igy érkezünk meg frissen kiásott sírgödör mellé. Bukovszky plébános magyarul beszélt és a régi magyar katólikus énekeket énekelte. -Beszentelte a koporsót.- Ezután nekem jutott az ékelet, hogy egy hős csendőrmot pár keresetlen szóval elbucsúztassam, aki jelszavának eleget tette áldozta fel az életét; "Híven, Becsülettel, Vitézül!"- Ekkor a sír egyik oldalán álló 12 csendőrnek jelt adva, eldőrdültek a fegyverek s megkapta a hős bajtárs a dísztüzet is. A trencsényi hegyek viszhangozva adták vissza a lövések zaját.

Kezdték hullani a fagyos rögök a koporsó tetejére, a hat tótorkatona szorgalmasan dolgozott s már alakították is ki a sírhantot. Király örmester tűzte a fejéhez az egyszerű fakeresztet, amelyre ez volt írva:-

Pék József próbacsendőr örvezető, 23 év. +1945,-

Egy hatalmas fenyőkoszorút helyezett el Varga alhadnagy s arra tette rá Pék József tábort sapkáját a kis tollforgóval.- Vigyázat vezényeltem, és elénekeltek a Himnuszt. Bukovszky plébános buzgón énekelte velünk, míg a hat sírásó sapkalevéve némén állott a sír mellett.-

.... Amikor a temetőből lefelé ballagtunk, azt mondta nekem Bukovszky plébános úr.-

- Ezeket az énekeket én már vagy 20 éve nem énekeltem, de azért úgy látom, nem felejtettem el.-

Ki tudja, hogy mi is lett azóta Pék József próbacsendőr örvezető sírjával? - Talán már a kereszt is elkorhadt azóta. Ő már régóta a Hadak Utján menetel a többi hősi halált halt csendőrbajtárs oldalán. Kakamazon pedig a rokonság hiába várja őt vissza,-

HIVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL

MINDHALÁLIG!

Azon negyvennél több név van, a mostanin csak 16, mert eleve nem engedélyezték, hogy a faluban védtelenül leöltek nevei is fölkerüljenek a táblára. (A tettesek nem németek voltak.) No, ez is valami — így a falu készült a leleplezésre. Az utolsó napon azonban jött az ukáz: nem történhet meg a fölavatás! A koszorúkkal, virágokkal fölkészült nép — s főként a hősi halottak hozzátartozói — fölháborodva kérték a lelkészt, hogy a táblát vigyék be a templomba; hogy ott mi történik, abba nem szólhat bele a hatóság. Így is lett: az Úr-asztala mellé állították, s istentisztelet keretében avatódott föl. Végre aztán a nyár elején odakerülhetett a templom külső falára, a régi mellé — a hatóság kegyes jóindulatából.

Most pedig idézek egy minapi levélből, ami egy katolikus pap bartától jött, kivel együtt „üdültünk” Szibériában és a Volga mellett: „... plébániámmal szemben düledezett a reformátusok haranglábja. Rendbe hozattam (alig van a faluban 5-6 református. Ugyancsak szemben a hősi emlékmű; impozáns, 3 méternél magasabb, rajta a magyar címer, a régi kettőskereszt s az első háborúban elesett hősök nevei. Most alátettek egy szép nagy márványtáblát, felirattal: a II. világháborúban elesett hőseink. 30-án szabályos fölszentelésre hívták meg. Pár kegyes szót mondtam: 40 évig fasiszta rablók voltak ebben a hazában, most örömmel olvasom az emlékművön, hogy hősök voltak! Bocsánatot kérek tőletek mindnyájunk nevében a mulasztásért, és hogy gyáván hallgattunk felőletek!”

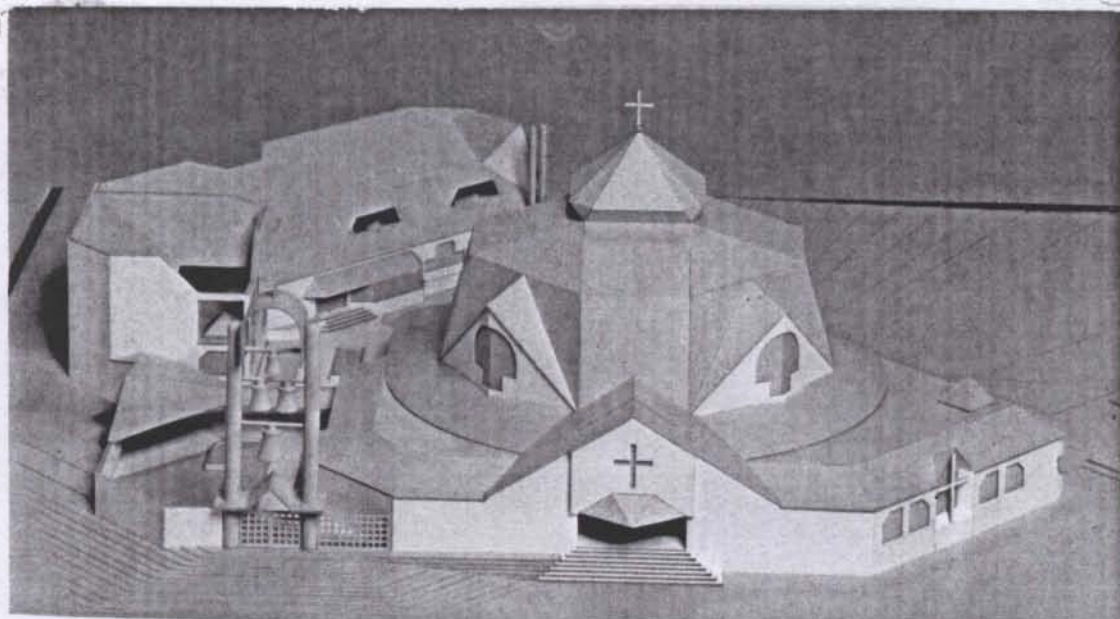
Eötvös Ferenc

A Magyarországon megjelenő HITEL c. folyóirat 1989. 7. számában volt az ide mellékelte cikk.

Az érdekessége ennek a cikknek, hogy aki írta Eötvös Ferenc protestáns táborigazgató volt, míg az említett katolikus pap pedig táborigazgató volt. Mindkettőjünkkel még 1945-ben együtt estem szovjet hadifogságba. Velük együtt töltöttem az éveket s közöttünk igazi jó barátság fejlődött ki. A kapcsolatot még ma is 45 év távlatából erősen tartjuk.

Feri barátom legújabb levelét ezzel fejezi be; "Istenünk engedje meg még találkozásunkat!"

Erre csak annyit tudok válaszként adni; Adja a Magyarok Istene, hogy úgy legyen!-

Kelenföldi Szent Gellért templom és plébánia

Kiss András Ybl díjas tervező

"A fenti templom építése talán most az új helyzetben meg fog gyorsulni." írta barátom. Itt lehet elhelyezni emléktáblákat is az elesett hősök emlékére. Mi Csáth Ernő vk. őrnagy és Lánosz László cső. századosnak emelünk emléket, kiket a kommunisták kivégeztek otthon.

A FMH. XIII.évf.5.sz.-ben megjelent egy cikk ezzel a címmel; "Ar-
tatlanul ítélték halára Stomm Marcell altábornagyot."-Mint a cikkben
olvashattam,;" a második világháború egyik legjellemezősebb magyar fő-
tisztje volt, akinek a fronton mindkét lába lefagyott és nyomorékon
töltött éveket szovjet hadifogságban, ahol visszautasította a moszk-
vai ajánlatot, hogy vállalja el a hadifoglyokból alakítandó magyar
"demokratikus" katonai egység parancsnokságát". (A másik tiszt Csathó
Ernő vk. alezredes- szintén doni fogoly volt.) A hadifogságból végül
1955 nov. 20-án került haza a jászberényi börtönbe. Otthon a kommunisták
halálra ítélték, majd az ítéletet életfogytiglanra változtatták. Meg-
romlott egészségi állapotára tekintettel előbb helyezték szabadlábra.

Magam abban a "szerencsés" helyzetben voltam, hogy gróf Stomm Mar-
cell altábornagy urral személyesen is megismerkedhettem.- 1950,szept.
21.-én tört el a bal könyökcsontom és így a voronyezsi 1.-es hadifogoly
táborba a kórházba kerültem. Abban a kórházi szobában már négyen vol-
tak; Démy-Gerő és Ugody huszárzeredések, Petróczy és Sal alezredések.
Így az üres ötödik ágyat én foglalhattam el.- Gróf Stomm altábornagy úr
a kórház végén lévő kis szobában lakott egy másik altábornaggal.- Így
délutánonként végigsétálva a folyosón mindig a mi szobánkban kötött ki.
Az én ágyam szélére ült le és nagyon sokat és érdekes dolgokat tudott
a szoba lakóinak elmondani. Sok személyes élményét is elmesélte. Nem-
csak az idősebb törzstiszteknek, de nekem is mindig érdekesek voltak
elbeszélései, amit nagy figyelemmel hallgattunk. A legérdekesebbek
közé tartozott az az időszak, amikor Londonban volt mint katonai at-
taché.

Két hónapot töltöttem a kórházban. Felépültnek nyilvánítottak,
így búcsút kellett mondanom szobatársaimnak, de el kellett búcsuznom
attól a kiváló katonától is, akit ott ismerhettem meg személyesen, gróf
Stomm Marcell altábornagy úrtól. Reá emlékezve hogy irjam le egy rész-
letét annak a novellámnak, amelynek címe; " A közfogás elmaradt."-

.... A szovjet hadifogoly táborok még elég népesek voltak, pedig
már 1950-et irtunk. Csak Voronyezsben volt négy hadifogoly tábor. A
szovjetet nem érdekelte a békekötések ratifikálása, de fűtyült a nem-
zetközi jogra is.

Az 1-es számú voronyezsi tábor lakóit egy kis izgalom töltötte
el. Megtudtuk, hogy 13 magyar tábornokot fognak odahozni. --- A legény-
ség kinn volt dolgozni, de a tisztek a táborban tartózkodtak. Még
nyári kora délután volt, amikor a nagy kapu elé érkezett egy teherautó.
Erre a tábor lakói már mind kinn is voltak az udvaron, de a kapu köze-
lébe nem lehetett menni a hadifoglyoknak. A tábor szovjet tisztjei; Sátán,
a Falábú, a Kenyértolvaj kapitány és a többiek mind a kapu belső olda-
lánál ácsorogtak, élükön a parancsnokkal Zsidovlenkov NKVD. alezredes-
sel.

Tábornokaink kopott egyenruhájukban, kis csomagjaikkal, hátizak-
jukkal egymás után szálltak le a nagy Studebakerről, s lépdeltek be a
kapun. Már 12 tábornok belül volt a tábor területén, amikor a teher-
autó mellett álló Jipp- egy NKVD-és törzsrörmester segítségével lelépett
nehézkésen egy altábornagy és két botjára támaszkodva lassan közelítette
meg a tábor bejáratát. A doniak mindjárt felismerték.- Igen ő az, a do-
ni csaták egyik hőse.- Mindkét lábát amputálni kellett, mert lefagytak s
így nehézkesen mozgott műlábaival. Ekkor előlépett Zsidovlenkov NKVD.
alezredes és nyujtotta felé kezét, hogy üdvözölhesse.

A magyar generális megállt, szűros szemekkel nézett végig az NKVD-
alezredesen s a többi szovjet tisztén. Hátretette két kezét botjaira tá-
maszkodva s csak ennyit mondott;- gróf Stomm Marcell m.kir. altábornagy!
Egy pár pillanatig kitért, majd elsétált Zsidovlenkov alezredes előtt

skinek a kezéért maradt ellenyújtva a levegőben s nem tudott szóhoz jutni egy pár pillanatig.

A magyar hadifoglyok éljenzése között vonult be a táborunkba a 13 magyar tábormok. A szovjet tisztok pedig csak bémultak ezeknek láttán. Gróf Stomm Marcell örömmel vette tudomásul, hogy ezek a magyar tisztok szintén nem voltak kaphatók arra, hogy a Rákosi-Róth és Vas-Weinberger ajánlásra tagjai legyenek a szovjet által felállítandó magyar egységek.- Ezek azt tartották, amit annakidején Ocskaynak mondtak valaha; "Az árulót megfizetük, de vele kezét nem fogjuk!"

..... / nótás kapitány /

Magyar csendőrök!

Munkátokat becsülettel és példásan végeztétek! Elnémitottátok a veszedelmes féazkeket és biztosítottátok az elfoglalt területen a lakosság nyugalmát és békéjét. Ezért a magam részéről a Legfelsőbb Szolgálat nevében mindenk előtt vitéz Halmy ezds., Farbaky alez. és vitéz Gerencsér Jrgy. uraknak, de valamennyi alárendelve volt magyar csendőrnek, tisztnek, altisztnek, tisztnek egyaránt dicséretemet és elismerésemet fejezem ki. Ennél sokkal nagyobb azonban az az elismerés, melyet a magyar csendőr becsületos, kötelességteljesítő munkájával, bajtársi együttműködéssel a vele együtt dolgozó csapatnál és bátor, férfias fellépésével és nem utolsó sorban melegen érző szívével a Bácska nemzetiségi lakosságánál a maga részére kivívott. Kívánom, hogy a magyar csendőrt becsületos munkájában továbbra is minél több megbecsülés kísérje!

Legyetek büszkék és hozzatok újabb elismerést a "magyar csendőr" nevére, mindig az igazságot kereső, a becsületet és rendet keményen védő életére!

Fenti dicséreten a két csendőr osztálynál alkalmas módon kihirdetendő.

A dicséret 1-1 példányát tudomásul felterjesztettem a m.kir. csendőrség felügyelőjének és megküldöm vitéz Halmy csö.ezds-nak.

Kapják: Csapattestek,

Megküldöm: D.csö.csop.pság.

Nagybecskerek-i csö.oszt.

Panosova-i csö.oszt.

Cső.fel.

Felterjesztém: V.hdt.pság-nak.

Törzesszállás, V.21. 16 h.

Gróf Stomm Marcell

14.dd.pk.

Részlet gróf Stomm Marcell tábormok egy régi, elsárgult papír hadparancsából:

"Gróf Stomm Marcell hadtestparancsnok megtagadta a németek parancsát azval az indoklással, hogy nem hajlandó éhezni, egyongagyott, három hetes harcban kimerült honvédeit pánccelosok s légierők nélkül azok ellen az orosz pánccelosok ellen küldeni, amelyeket a legjobban felszerelt német alakulatok sem tudtak megállítani.-Ő maga azonban engedelmeskedett a német parancsnak; gyalog elindult az orosz állások felé szolgálati pisztolyával a kezében.-Igy fogta el őket egy orosz járőr.-Az oroszok-mint mondták,-ő volt az egyetlen tábormok, akit fegyverrel a kezében fogtak el."

Fiat voluntas Tua

Nagy veszteségünkben szeretetteljes köszönetet mondunk minden imáért és a sok vigasztaló meleghangú részvétnyilvánításért.

Jambusz

Zum Andenken an
Ihre Majestät
Zita

Kaiserin von Österreich
Königin von Ungarn etc.

Prinzessin von Bourbon und Parma

Geboren in Pianore am 9. Mai 1892

Selig im Herrn entschlafen in Zizers
am 14. März 1989

Capt. Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane

Sarasota Florida 34231 U.S.A.

A világsajtó angol, -német- francia nyelven beszámolt bőven Zita magyar királyné haláláról.- De nemcsak az emigrációs magyar lapok, még az otthoni- magyarországiak-is cikkekben emlékeztek meg erről. A bécsi temetés után, amelyen igen sok magyar vett részt,- Budapesten a Mátyás koronázó templomban is tartottak gyászmisét. A templom zsufolásig meg volt töltve s kinn a templom melletti téren pedig kb. 10.000 ember gyűlt össze hallgatni a misét.
Dr. Habsburg Ottóval az élen a családnak több tagja is jelen volt.-a gyászszeretettéson.-

A floridai MHBK csoport 1989, ápr. 9-én Plan Cityben tartotta meg gyűlést a Magyar Szabadság Kör házában. A csoport vezetője, Kiss Gábor megtartotta évi beszámolóját. A gyűlés második részében vitéz Baranchi Tamáska Endre tb. "örökös" csoport vezető; "Otthoni események ismertetése" címmel megtartotta előadását. Ezután került az új tisztiakar megválasztására sor; -Kiss Gábor csop. vezető, vitéz L. Jezierski László csop. vez. h. Szentkláray Norbert titkár, Horváth János pénztáros, Demeter Béla és Knitl Jenő pénztári ellenőrök, v. Baranchi Tamáska Endre sajtóelőadó.

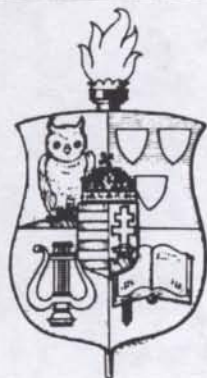
A gyűlés alkalmával Nt. Kun Gyula lelkeszt a csoport "tiszteletbeli" tagjává választották. Az oklevelet a csop. vezető, míg a jelvényt pedig a sajtóelőadó adta át.-

Az MHBK gyűlésen résztvevő bajtársak csoportja.

Nt. Kun Gyula lelkeszt
 úrnak az MHBK jelvényt
 v. Baranchi Tamáska
 Endre feltűzi. Középen
 Kiss Gábor csoport ve-
 zető.

“MAGYAR ANYÁK NÉLKÜL NEM LETTEK VOLNA MAGYAR HŐSÖK SEM !”

- *Hősök és Anyák Napja*
Sarasotában -

Sarasotában [Florida] május 28-án, vasárnap rendezte a hősök napját az anyák napjával együtt a Kossuth Klub. Bár aznap hatalmas felhőszakadás és jégeső volt, négis szépszámmal megjelent a sarasotai magyarság.

Az ünnepséget vitéz Baranchi Tamáska Endre, a Klub alelnöke rendezte, aki megnyitójában többek között ezeket mondotta:

“Magyar anyák nélkül nem lettek volna magyar hősök sem!”

Az anyákat Dr. Fűry Lajosné, a Klub volt elnöke köszöntötte. Szépen felépített beszédét valóban mint anya és nagymama tudta előadni. A közönség viszont nagyon hálás volt s nagy tapsal honorálta a beszédet, mely után hangszalagról hallhattuk az a kellemes és szívhez szóló éneket, mely az anyákra való emlékezésről szólt.

Reviczky Gyula: 'Imakönyvem' c. versét Groschné Szalontay Judith mondta el [Németországból] igazi átérzéssel. Külön megható volt az is, hogy ő másfél éves korában került el Magyarországról, s magyar iskolába sohasem járt, mégis oly szép a magyarsága. Szép tapsot kapott! - Ezután az alelnök bemutatta Kiss Gábort, a floridai MHBK csoport vezetőjét, aki Orlandóból jött az ünnepségre. Ő, mint ünnep szónok emlékezett meg hőseinkről. Három gyertyát gyújtott értük... A közönség énekelte a Himnuszt, majd Dr. Fésűs Andorné, a Klub elnöke mondott záró szavakat. - A kettős ünnepség méltó volt a Klub összejöveteléhez.

[sarasotai tudósítónk]

/MAGYARSÁG/
1989, június 16.

A Hősök-és Anyák napi ünnepség szereplői; b-j-ra;- Dr. Fűry Lajosné, Kiss Gábor MHBK csop. vez. és Groschné Szalontay Judit.-

Május 28-án d.u. Sarasotában a floridai MHBK csoport vezetői értekezletet tartott. Egyetlen tárgya; vitéz Koltovary Bénes USA. MHBK Főcsoportvezető floridai látogatásának előkészítése volt/

/ július 18-án érkezett a csop. vezető értesítése, hogy a USA Főcsoportvezető nem tud jönni az őszszel. /

* * * * *

A pittsburghi MHBK csoport, amelynek 1957-1988-ig magam tagja voltam-1989. július 15-én bajtársimvacsorát rendezett a Zentay-féle étteremben, majd kihajtottak a pennsylvaniai hegyek között lévő Magyar Parkba. Itt Ft. Bolváry László magyar misét mondott a tőparti újonnan épített shelterben. Ezután pedig táborház volt, ahol kellemes bajtársi együttesben maradhattak együtt.

(En nagyon sajnálom, hogy nem lehettem együtt régi jó bajtársaimmal és barátaimmal.)

A Sarasotai Magyar Keresztény Egyház 1989 április 2.-én tartotta presbitériumi gyűlését, ahol az elmúlt évről beszámolt Dr. Fűry Lajos presbitériumi elnök. Majd a tiszttakar lemondott. Újra választották a régi presbitériumot; Elnök; Dr. Fűry Lajos alelnök; Dr. Bognár Kálmán. pénztáros; Simon Albert és jegyző; vitéz Baranchi Tamáska Endre. A megüresedett helyekre pedig egyhangúlag mint új presbitériumi tagokat Varga Gyula, Varga Gyuláné és Szilágyi Gertrud-ot választottak, valamint Karjcsik Gizellát.-

.....

vitéz nemes Gálócsi GÁLOCSY ÁRPAD, Johannita-és Szent László lovag felajánlotta az Edesapja által készíttetett úrvacsorai serleget és hozzá tartozó tányért egyházunk számára. Ebben az ügyben majd a presbitérium dönt.-vitéz nemes gálócsi Gálócsey Árpád v.m.kir. mérnökkari tábornok egyetlen kikötése az volt, amelyik egyház a kelyhet és a tányért megkapja, évenként egy Istentiszteleten meg kell emlékezni az I, és a II. Világháború hősi halottairól.-

- . - . - . -

A JOHANNITAREND Magyar Tagozatának kancellári irodája közli, hogy az 1989. aug. 26 és 27.-én Léka várában (Burgenland) megtartandó lovagi napokra eddig több mint 150 lovag, családtag és érdeklődő jelentette be részvételi szándékát.- A vár lovagtermében lovagatás, a felsőgri református templomban ünnepélyes Istentisztelet úrvacsoravétel.- Diszvacsoza a lovagteremben szintén.-

.....

Magyarországon megalakult a SZENT KORONA TÁRSASÁG.Első elnöke Dr.Kállay Miklós Máltai lovag(Kállay Miklós v. miniszterelnökünk fia.)- Az 1989, február 15.-én megtartott gyűlésen vázolta annak célkitűzéseit;- Realis történeti multunkat objectíven ábrázoló tankönyvek bevezetésére.- A régi címer újbóli bevezetésére.- A Szent Korona helyzetének megvitatására és az őrzésével s állami megővésével kapcsolatos teendőkre is kiterjedt. Mert mint említette-" a Szent Korona és Tartozékai a magyar nemzet szemében nem múzeumi tárgyak, nem barlangból előkerült őskori csontváz vagy kőbelta, hanem évezredek óta a Magyar Nemzet szent szimbóluma."-

A kanadai MAGYARSÁG 1989, jun.24-i számában olvashattuk azt a cikket amelynek ez a címe:A bíróság elutasította a B'nai Brith indítványát Finta Imre bűnperében. A több mint egy óra előterjesztésre először az ügyész véleményét kérte ki a bíró.- A kanadai bűnperekben az ügyész képviseli a vádat és a védő képviseli a vádlottat. Az ügyész így elutasította a B'nai Brith nemkivénatos javaslatát.-

.....

Részletek otthoni levelkből;

"-Itt nagy divat lett a ballagás és nemcsak a "vén diákok" ballagnak hanem még az ovodások is.Abólcsoédések csak azért nem, mert drága a gyerek-kocsi.- De az öregek és felnöttek is "ballagnak", van aki munkahelyéről, van a aki a Pártból. Az itt uralkodó nagy árvizek sok szemetet alhor-danak, de még mindig nem eleget. Vannak, akik még nem tudnak leszállni a lóról, vagy elengedni a volánt. Még sejteni sem lehet, mi alakul ki ebben a nagy zürzavarban. Sok az okos és kevés a bűnbánó, sokan helyezkednek és bujocskát játszanak.Kár, hogy az erőszakos halált haltak már

nem tudnak vallomást tenni. Most gyorsan a halálbüntetést is eltörölték. A pénz, fizetés, kereset, nyugdíj kevés a több millió koldusnak, csak ígéretből van nagyon sok, de ebben már kevesen hisznek. En pl. egyáltalán nem! - Vannak csoportosulások, próbálnak alakulni új pártok, de mindegyik ott vannak a beépített bomlasztók. A Cserkész Szövetség is megalkult, de már ketté is szakadt ("oszd meg és uralkodj!") - "Es minden vonalon ez a helyzet." -

.....
másik levélből; - Hála Istennek, a templomi gyülekezetek létszáma lassan emelkedik. Lehetőséget kapott a Református Egyház arra, hogy szeptemberben megnyílhat a II. ref. gimnázium, a régi Baár Madas-ban Bp-en s egy év múlva pedig Patakon. Csak azt nem tudom, kik lesznek a tanárok és a növendékek, mert ezt a nemzedéket már ovodás koruktól fogva veres maszlaggal etették, márpedig e kábítószert hatása nehezen múlik el. - Aztán nagyon sok pénz is kellene a megnyitásokhoz, mert pl. Pataknak nem adják vissza azokat a birtokokat (5 ezer hold föld, 20 hold szőlő és kb. 50 tanári szolgálati, lakás, melyek évszázadokon át fenntartották a kollégiumot. Az alapítványokról nem is beszélve. A lehetőségekhez pénzt nem adnak, mert az államnak is csak adósságai vannak, pénze nincs, mert a nagy külföldi kölcsönöket elkótyavetyélték felesleges dolgokra." -

.....
a harmadik levélből; "Az események itt most igen zajlanak, csak nehogy túl-pörögjenek? -"

.....
a negyedik levélből; - "Privátim már többek között tudomásonra hozták, hogy az egyházi rehabilitálandók névsorán dolgozó bizottságban a nevem szóba került. Nem ujjongok ezen különösebben, mert arra az öt kollégára gondolok, kik a Donnal maradtak s akikről eddig hivatalosan hallgattak. Arra gondolok, amit egy év. pap barátom mondott, kit a budai esperes-ségből üldöztek el egy kis bakonyi feluba; a rehabilitáltak közt voltak olyanok is, kik részesei voltak kiebrudalásának. Lehet, hogy esetemben is hasonló lesz. -"

===== ;
H a l á l o z á s o k ;
=====

HIVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL

MINDHALALIG!

DR. R E K T O R B É L A
szkv.m.kir. csendőrszázados

az Arizonai Állami Egyetem és az Arizonai Rendőr Akadémia ny. professzora, a Kormányzói Bronz Dícsérő Elismerés hádiszalagon a "Kardokkal", a Tűzkereszt I. fokozata, a Nemzetvédelmi Kereszt stb. tulajdonosa, a Szent László Rend Erdemkereszt lovagja, az Árpád Akadémia "Aranyérmes" rendes tagja, a FBH lelkes olvasója és támogatója, -1989. április 28.-án Tucson, Arizona(USA) -ban elhunyt 77 éves korában.

Béke porsira !

ELŐFET

FLORIDAI

BAJTÁRSI HIRADÓ

v.B.TAMÁSKA

VII. évfolyam, - 3.szám.-1989.

vitéz Baranchi Tamáska Endre

Turul madár szállj...

=====

Már bizony sok esztendeje annak, hogy mint diákok, majd mint cserkészek a tábortüzek mellett gyakran énekeltük ezt az irredenta dalt...

Turul madár szállj, sehol meg ne állj,
Vidd el a mi üzenetünk, lesz még magyar nyár,
Lessz még kikelet, Kolozsvár felett,
Ha elpusztul határainkról a holló sereg.

Még ennyi év után is jó emlékezni erre a dalra s annak kellemes dallamára.

A turul nekünk magyaroknak úgy mondhatnám, szent madarunk volt. Magyarország ezeréves fennállását ünneplve több helyen állítottak fel ilyen turul-madaras emlékoszlopot. Sajnos, ezeket

a környező kis tákolt államok magyar gyűlölő népe nem tűrhette. Ezeket lerombolta, megsemmisítette, hogy az ezer éves magyar multot ezzel is csorbíthassa.

Voltak még országunk területén máhol is turul-madaras emlékművek. Ilyen volt a tiszaujlaki is, amelyik emlékmű szintén osztozott a többi sorsában. Sajnos, Tiszaujlak Benes jóvoltából ma a Szovjetunióhoz tartozik, mint ősi beregmegyei község.

Szeptember elején levelet kaptam Ung vármegyéből, Gálocs községből unokabátyámtól. Sajnos ez is a Szovjetunióhoz tartozik jelenleg. Irta nagy örömmel, hogy július 16.-án a tiszaujlaki Tisza hídnál újra felállították a turul-madaras emlékművet s ez alkalommal nagy ünnepséget rendeztek, amelyen több ezren vettek részt. "Igen szép ünnepség volt ..." mint írta levelében.

Hogy ad tudósítást erről a MTI; "Vasárnap a szovjetunióbeli Tiszaujlak- ma; Vilok- határában, közel a magyar-szovjet határhoz ismét felavatták az eredeti formájában helyreállított obeliszket, amelyet a Rákóczi-szabadságharc 1703-ban végrehajtott tiszai átkelésnek emlékére emeltek volt. Az emlékmű több méter magas. Rajta a magyaroknak még a honfoglalás előtt, Ázsiában választott szent madara, a t u r u l áll.

Az obeliszok talapzatában elhelyezték annak a 103 környékbelinek a névsorát, akik 1703-ban csatlakoztak a kuruc talpasokhoz és részt vettek a szabadságharcban.

Örömmel kell fogadnunk ezt a hírt, mert úgy látszik, hogy a turulmadár kezdi bontogatni szárnyait. A magyar szabadság hajnala pedig közeledik határon innen és túl is.

" Lessz még kikelet "

/ csend-ör-szem/

F ü r y L a j o s ;

E L T Á V O Z Á S .

/ Folytatás - II. rész./

— E kő híni a doktort.

— Enyingbű?

— Onnajt.

Az asszony csak a szemét törölgette, Andris már ment is kifelé.

Déli harangszóra ott volt a doktor Enyingből. az intéző küldött szánt és azt mondta Andrásnak, hogy a költséggel ne törődjön.

Körülállták az ágyát.

Az egész család és szorongva figyelték, némelyik még nem is látott ilyen közéről doktort. A titokzatos fekete táskát, a pápaszemét meg a fekete micsodát amivel Zsuzsika szívét hallgatta.

Evőkanálban valami orvosságot is adott Zsuzsikának, aztán újra becsavarták tetőtől talpig vizes ruhába.

Csak akkor szólalt meg a doktor.

— A krízisen már túl van, majd holnap megint bejövök. Maguk meg félnek az orvostól, mért nem hívtak, nem kerül pénzükbé, az uradalom megfizeti, félnek tőlem. Hátha ez a kis gyerek meghalt volna, akkor ugye sirnának, na az a szerencsájük, hogy olyan életerőt adott az Isten ebbe a vézna kis madár testbe, hogy a tüdőgyulladást kifeküdte.

Vidáman kanalzták a tyúklevest.

Zsuzsika is mosolygott, amikor belenézett a kinyitós tükörbe.

Andrásnak már menni kellett.

Jó karaj kenyeret meg egy darab véreshurkát csomagolt útravalónak, éppen indulni akart, amikor Napos Öllés hozta a hírt, hogy a tejeskocsis mondta a reggeli vonat is hat órát késett és nem tudják, mikor jön a vonat meg.

Mán penig, ha gyalog még is nekem ott köll lenni hónap regge hat h-kor.

Így mondta ilyen titokzatos katonai nyelven: hat h-kor.

—Osztán mir nem misz a tavon át, karácsony óta szekérre járnak mán osztán levágod a fele utat legalább.

Akkor döböntek rá, a Balatonon át sokkal rövidebb az út.

Ragyogott a napsütés és szikrázott a jég.

Gyürküs Gábor mondta.

— Aki most men át az soha nem ír oda, mer egy fertáj óra mulva ollan köd ereszkedik a tóra, hogy emberfija azon át nem megy, hacsak lóval nem, mer a ló az tuggya a zeránvt a ködben is.

Öreg Boruzs András azonban nem hiába volt katona, megcsavarta a bajuszát.

—Ha mindenáron mennöd kő, mer az a reklama, akko indujj. Az asszony nép sopánkodni kezdett.

—Mit nyivákoltok, hát a háborúban nem mén e ködben a katona, nohát, most is mén, oszt oda is fog érne.

Még Gyürküs Gábor is kételkedve pödörgette a bajszát, pedig ő már nagyon ismerte a tó minden csínyját.

Öreg Boruzs András szólította a kutyákat.

A Picit vidd magaddal, aztán odaát hagyd a csárdában, ha vissza nem gyün magátú, majd a kövesek ehozzák. Csak arra ügyejj, hogy az elejin hazafelé ne gyűjön a kutya, aztán mán nyugodt lehecc.

Búcsúztak.

A gyerekek a tóig elkisérték Andrást. Pici nyakára zsineget kötöttek a végét András a kezére csavarta.

—Na Jézusom segéjj meg.

A hóban taposott láb és szekérnyomon indultak el, de akkor már nagy tócsákban gomolygott a köd.

Pici néhányszor hátranézett, még nem tudta, hogy mit akarnak tőle és barátságosan ügetett a legény oldala mellett.

Már csak a lába látszott és aztán a szekérnyom is eltűnt.

Mintha füstben járnának.

Most már csak úgy ösztönösen ment András, a kutya meg mellette a zsinegen.

Néha furcsán kongott a jég mintha üres lenne alatta, néhol csúszott a patkós csizma, ahol a szél elsöpörte a havat.

Semmi nem látszott a ködben sem ég sem a föld.

András szaporán lépkedett úgy érezte, hogy jó irányban halad.

A kutya sem szólt közbe.

Mintha a hideg is enyhült volna és izzadt a háta a sietéstől.

De azért mintha kergetnék szeretett volna már túl lenni a jégen. Azelőtt sokszor ment át már a tavon szekérrel egészen a lovakra bízva, gyalogosan is szép napsütésben, de ilyen ködben, aki csak teheti elkerüli a Balatont.

Egyszer Pici megrántotta a zsineget.

Megállt, a kutya oldalt húzta.

— Mi van Pici, nem jó menünk?

— Ha visszaviszöl Pusztavilágosra azon nyomban agyoncsaplak Pici, azon nyomban.

A kutya azonban egyre csak húzott jobbfelé, mindig erősebben, majd szűkölve rángatva igyekezett amikor András nem akart letérni az irányból.

A szél simára söpörte a jeget és furcsán ropogott a jég.

András gerince viszketni kezdett és nagy ívben oldalt fordult, most értette, hogy mért szűkült a kutya.

Jól van Pici, megyek utánad mutasd az utat.

A kutya nézett az emberre, csóválta a farkát és vakkantott néhányat örömeiben.

Újra hóban mentek.

De most már igazán nem tudta, hogy merre van előre és merre kell mennie. Újra engedett a száron.

Na Pici gyerünk, a csárdához vigyél.

A kutya leült a jégre és várt. Amikor elindult a kutya is elindult mellette. Arra gondolt, hogy a kutya vissza felé fogja vinni. Nagy léptekkel újra nekiindult. Pici szaporán ügetett mellette.

Néha fújtak csak egyet, aztán újra indult.

Hosszúnak tűnt fel az út, már ott kellene lennie a csárdánál.

— Jól menünk Pici?

A kutya barátságosan vakkantott.

Megint mentek.

Sok minden járt András fejében, amikor érezte, hogy a kutya húzza a zsineget, egyre balfelé húz, majdnem egész fordulatot csinál.

— Te Pici a nem jódat, ha visszaviszöl . . .

Akkor egyszerre lába alatt megérezte újra a szekérnyomot és előlről kutyaugatást hallott.

Megsimogatta a kutyát.

— Derék jószág vagy Pici.

Éppen csak hogy beszólt a csárdáshoz, sietett az állomásra.

A vasutas akkurátus feleletet adott.

— A masina kezel ippeg most, osztán eddig van harminchárom perc kisis, de egy fertály óra múlva menünk, mán be is száhat, ha a bilétája rendben van.

Amikor belépett a pápai öreg kaszárnyába az ébresztőt fújták a trombitások.

A folyosókon visszhangzott a naposok hangja.

— Ébresztő föl.

Éppen csak kiakasztotta a tarisznyát a nyakából, amikor feltűnt a folyosón a szolgálatvezető.

— . . . Törzsőrmester úr alázatosan jelentem az eltávozásrú bevonutam a századhó . . .

Kátai törzsőrmester köszörüli a torkát.

— Hát csak azir mondom, hogy így jobb is — aztán elkiáltotta — kardforgatáshoz sorakozó.

Suhogtak a kardok és lassan szállt fel a köd.

Túl a behavazott teveli dombokon akkor kelt fel a nap.

vitész Baranchi Tamáska Andor ;

K ö n n y e b b s e b e s ü l é s .

Hirt kaptam Édesanyámtól, hogy Lembergől 10 napos szabadságra hazaérkezett Édesapám.- Mindjárt a hétvégére - kisebb családi találkót terveztünk Ungvárra, mivel Mária hugom meg éppen ott játszott, mint szubrett a vitész Tolnay Andor színtársulatával.

A szabatsági gyorsal utaztam le Csapig. Ott mindjárt át is szálltam az álldogáló ungvári motoros vonatra. Mivel még volt elég időm, leugrottam a restibe egy pohár sörre, mert jó nyári meleg nap volt. A kardom és kis disznóbőr táskám fenn volt a kocsisülkékjében, csak a fekete társasági sapka volt velem.

Ahogy fogyasztom a finom hideg sört, hátratekintve láttam fél szemmel, hogy a vonat mozog. Kérdeztem - melyik vonat indul ? A pincér keleti nyugalommal válaszolta;

- Az ungvári.-

Leesaptam hirtelen a pénzt az asztalra, fekete csákómat a kezemben tartva rohantam ki. A vonat gyorsult. Már csak az utolsó kocsival futhattam egy kis darabig versenyt. De fel kellett adni, mert a motoros igen hamar elinált s csak a távozó vonat után nézhettem egy pár pillanatig.

Azonnal rohantam a forgalmista irodájába. Ott a szolgálattevőt hamarosan elcsiptem s kértem - telefonáljon Ungvárra, hogy a tisztisülkékben lévő kardomat és kis táskámat vegyék le s őrizzék megérkezésésemig.

A következő vonat két és fél óra múlva indult. Addig az összes képeslapokat mind átböngésztem. Az idő ólomlábakon járt.-Végre a portás kezdte hadarni az állomásokat s azt, hogy melyik vonat s hanyadik vágányról hány óra, hány perckor indul.

A vonat megindult. Hamarosan elhagytuk Szürtét. Kitekintve az ablakon a távolban láthattam a galocsi kalvinista templom csúcsát is. Homok állomáson csak két percet álltunk s már nemsokára fékezett is a vonat az ungvári pályaudvaron. - Sietve dobantam be a főnök irodájába s kérdeztem hogy a kardomat és a táskámat levették-e a vonatról ? Nem értette úgy látszik, hogy mi jératban vagyok s behívatta a távirászt, aki nyugodt hangon közölte, hogy mire Csapról a távmondatot megkapták, a vonat már elrohant Vezérszállás felé.

De táskám, de főleg kardom sem volt. Höl tudtam azt, amiként Kassán Jordán tábornok volt a tiszték réme, Ungváron ez a szerepet vitész Latorczay ezredes töltötte be. Mi lesz ha kard nélkül éppen bele fogok az útközni az után ?

Autóbuszra szálltam s az alig ment két megállót, amikor megpillantottam az egyik ház falán; Dr. med. Kovách János orvos.- Leugrottam gyorsan s már kész is volt a terv a fejemben. Mire az első emeletre felértem a rendelőben már csak az aszisztens nőt találtam, aki így fogadott;

- A rendelési idő már lejárt. Mit óhajt a főhadnagy úr ?

Röviden válaszoltam neki, hogy sürgős elsősegély ügyben a doktor úrral akarok beszélni. Kémnézett s egy kicsit meghökkent, majd a harmadik szoba ajtaján kopogtatva beszólt. Az ajtó kinyílt s ott az orvos már ingujjban volt, mert már a fehérköpenyét is levette. Csodálkozó szemmel jött ki a rendelőbe.. Bemutatkoztam s közöltem vele, hogy kisebb sérülés van a bal karomon s kérem hogy azt kösse fel egy háromszögletű kendővel.

- Vegye le a zubbonyát főhadnagy úr !.- volt a szava hozzám.

Erre egész cinikusan válaszoltam;

- Vizsgálatra nincs szükségem, csak a kötésre.-

Majd röviden elmondtam, hogy mi is történt velem. A kardomat elvitte

a vonat s így nem szeretnék találkozni a kegyetlen szigorú vitéz Latorczay ezredessel.

Miután meghallgatott, -mosolyogva vett ki a szekrényből egy háromszögletű kendőt és szabályszerűen felkötötte a balkaromat. Majd beinvitált a szalonjába s ott egy pohár konyakkal kínálta meg. Atszólt a feleségének is a másik szobába, hogy jöjjön be, mert még ilyen esete nem volt hosszú orvosi praksisa alatt.

Barátságosan búcsúztunk el egymástól s a legközelebb arra haladó buszra ugrottam fel. Hamarosan a város szívében voltam s sikerült is megtalálnom a keresett házat. Becsengettem. - Úgy őszhajú asszony nyitott ajtót. Megkérdezte;

-Kit keresek?-

-Baranthy Mária színművésznőt. - volt a rövid válaszem.

-Már egy jó órája elment a szüleivel együtt. Talán a színháznál megtalálja őket.-

Hiába, későn érkeztem. - Így elindultam a főuccán, a kórzón végigmentem vagy kétszer s tisztelegtem jobbra-balra, vagy fogadtam a tisztelgéseket. Még a cukrászdába is beugrottam s ott az egyik asztalnál, földimétnél Bón Matyi repülőfőhadnagyot pillantottam meg. Ráköszöntem s ő kérdezte;

-Mi van veled?-

-Könnyebb sebesülés, - volt a kurta válaszem s már furdultam is ki a cukrászdából.

Az idő pedig repült. Sietnem kellett, hisz majdnem három órai késéssel érkeztem meg Ungvárra. Jókora léptekkel igyekeztem a színház felé. A pénztárnál megkérdeztem Gyöpos Gittát, hogy látta-e a szüleimet?

-Már benn vannak a nézőtérén, - Nem győzték magát tovább várni. - Atvéve a jegyemet, amelyik a második sorba szólt, indultam befelé. Már sokan ültek, de a sorokban is még álldagáltak elegenden. Lassan vonultak be helyeikre. A jegyszedőnő atvéve jegyemet, rám tekintett, majd így nyitott utat nekem.-

-Helyet kérek a sebesült főhadnagy úrnak!-

Mint a zsidók előtt a Vörös tenger, úgy vált ketté a tömeg is előttem. Hamarosan a helyemhez értem. - A nézőtér már kezdett elsötétetni. A zenekar is erősen hangolt.-

Szüleim már ültek a helyükön s mellettük egy szék üresen. A háromszögletű kendő még a félhomályban is jól világított. Halank köszöntem. Edesanyám remélten nézett rám s mindjárt kérdezte;

-Mi van veled fiam? - Párba, vagy lovasbaleset?

-Kisebb sebesülés. Majd később elmondom. - Nem komoly.-

A zenekar már a nyitányt játszotta és a vörös bársony függöny is hamarosan fellibbent. A "Tábornokné" című operett ment éppen. - Hamarosan a húgom is a színpadon volt s előrelépve a rivalda fényhez mindjárt meglátta a felkötött karomat. Láttam az arcán, hogy egy kicsit ő is meghökkent.

Azt jól tudtam, hogy Edesanyám nem sokat nézett az első felvonásból. A fél szemét inkább csak rajtam tartotta.-

A függöny leereszkedett s a nagy tepsviharban elmondtam röviden szüleimnek, hogy miért is van felkötve a karom. Edeapám derült a furfangos eszemem. - De már indultam is a színészbejáróhoz. Bekopogtattam a ténco-primadonna öltözője ajtaján. Húgomnak nagy hirtelen elmondtam mindent, amit ő nagy kacagással fogadott. Még a folyosón lévő vitéz Tolnay igazgató is nagy szemeket meresztett kettőnkre. - A második és a harmadik felvonás játékában a szubrett láthatóan a sebesült főhadnagynak játszott. De azt csak mi hárman tudtuk, hogy miért. -

Előadás után négyesben mentünk a Bercepyi étterembe, ahol már előzőleg asztalt foglaltam. A színház utáni közönség teljesen megtöltötte a nagy termet. A cigány hallkán húzta a szebbnél szebb nótákat a sarkokban. A megrendelt bécsi szeletet majdnem elkezdtem vágni, amikor eszembe jutott, hogy a bal kezem sebesült. Így a húgom vágta azt darabokra s

huncutul rémkacsintott. Kellemes est volt, a jó szerednyei borral vígan poharzagattuk főleg Édesapámmal. A hosszú asztalhoz, amely eddig úresen állott, bevonultak a csendőrtisztek vitéz Marssó alezredes úrral az élen. Atköszöntem hozzájuk s Mondok Pista mindjárt kérdezte is, hogy mi történt velem.- Oda is csak úgy átszóltam neki, hogy nem komoly sebe-sülés.

Aztán a primás is elkezdett asztól-asztalig járkálni s úgy muzsikált. En is rendeltem azonnal egy nótánál;

- Ellöttek a "bal"-keromet folyik piros vérem...

Egy-két asztaltól oda is tekintettek s főleg a fehérnépek arcán kisebb szomorúság is volt látható. En meg alig tudtam magam túrtöztetni hogy ne mosolyogjak.- Édesanyám és a művész nő előtt már csomó piros rózsza hevert a fehér abroszon. A bor is fogytán volt már. A nagy fali órára tekintve láttam, hogy majdnem éjfél van. A szép nyári estében vidámen sétáltunk az állomás felé., mert a főnök megmondta, hogy éjfél előtt jön majd a vonat Vezérszállás felől s az fogja hozni a kardomat és a tés-kámat.- Ezeket átvéve tértünk holdogán szállásunkra.

.... Másnap vasárnap volt. Temlom után mi is vagy háromszáz végigpásze táztuk a korzót. Tisztársaim, akikkel még szombaton találkoztam mind tégra nyílt szemekkel néztek, hogy nincs felkötve a kerom. Kérdezték is többen, hogy mi van velem. Tegnap még felkötött karral jártam. A válaszom mindenki számára csak az volt röviden;

- A jó szerednyei bor, no meg a cigány muzsika használtneki tegnap este. Ma már kutyabajom sincs.--

A titkot pedig nem árultam el senkinek.

Csak azt az egyet sajnáltam, hogy vitéz Latorczay ezredes úrral se szombaton, se vasárnap nem találkozhattam.

/1989/

BAJTÁRSI HÍREK.

Társadalmi események.

Az 1934-ben avatott Ludovikások 1989, aug. 20.-án Sarasotában jöttek össze, hogy avatásuk 55. évfordulóját megünnepeljék. Hat volt évfolyamtárs (vitéz Bartha Rezső, Eszenyi László, Meleg Gábor, Dénes Jenő, Hamory Dezső és Horváth Zoltán) és két évfolyamtárs özvegye (vitéz Bak Andrásné és vitéz Hegedűs Györgyné) jelent meg a mehitt ünnepségen. Az egybegyülteket vitéz L. Jezierski László (állomásparancsnok) köszöntötte és

bemutatta helybelieket.- Kiss Gábor, a floridai csoport vezetője "Zászló-
köszöntője". című versét adta elő.- Majd Eszenyi László,- akit egyebként,
mint "Ludovika első"-t avattak tartotta meg nagyszabású beszédét. Szeretettel
emlékezett meg az ősi ALMA MATER-ről. Az egybegyűltek nagy tapsal jutalmazták
az ünnepi megemlékezését. Majd vitéz Bartha Bezső emelkedett szó-
lásra- akit viszont a Bolyai Akadémián avattak szintén rangelsőként-. A fi-
nom vacsora után megkezdődött a baráti beszélgetés, aminek alig lehetett
véget vetni. A megnem jelent évfolyamtársaknak pedig egy díszes Emléklap-
ot irtak alá, hogy elküldjék ebből az alkalomból. Ezt az Emléklapot vitéz
Baranchi Tamáska Endrefestő-és szobrászművész készítette. Az estet dereskei
Fodor Aladár, mint korban a legidősebb,-beszédje rekesztette be. Kihangsulyozta,
hogy az ilyen kedves bajtársi összejövetelekt nem csak 5- 10 éven-
kint kell megrendezni, hanem minden évben, mert mindnyájan közel állunk u-
gyis az "égi behívó"-hoz.-

Kiss Gábor szk.csö.fhdgy.

ZASZLÓKÖSZÖNTŐJE.

Elszorult a torkunk, harmatos a szemünk,
Ludovikás Zászló, újra itt vagy velünk!
Negyvenöt éve már, hogy felesküdtünk Terád,
Bujdosó vagy Te is, Teneked sincs Hazád.
TE vissza fogsz térni, ujból égbe szállni,
Uj Ludovikásoknak dízmenetét várni.
Minket is láthatsz majd, csak nézz fel az égbe,
Csaba királyfinak csillag seregébe.-
Istenünk, Tetőled kihallgatást kérünk,
A vörös tengertől válsszad el népünk!
Nem magunknak kérünk, nem érdemlünk sokat,
Csak mégegyszer teremts UJ LUDOVIKÁSOKAT!

Az 1934- évben avatott Ludovikások csoportja

Eszenyi László beszédét hallgatják.- Balszélen Kiss Gábor MHBK csop. vezető ül.

.....

Csak három hétre mentem át vakációra a Feleségemmel Németországba s ez alatt a rövid idő alatt is mennyi minden történt Sarasota városában. Csak egy párat említek, -sajnos ezek nem voltak jó hírek.

- nemes Simon Laci barátunk egy kisebb agyvérzés, majd szívtárgyból már szépen kezdett felépülni, amikor is egy elég súlyos autóbalesetben volt része. Bár az autójuk komoly kárt szenvedett, de sem Lacinek, sem Feleségének komolyabb sérülése nem volt. Isten kezében voltak.-

A másik igen szomorú hír, ami fogadott bennünket, hogy hosszú szenvedés után vitész Pesthy Istvánné-Íldikó elhunyt.- A Sarasotai Magyar Keresztény Egyház presbiteriumának egyik igen buzgó és tevékeny tagja volt. Isten adjon neki örök nyugalommal !-

Hámory Dezsőné- Ruthot pedig kórházba kellett szállítani tüdő-embóliával. Mint hallottuk már ő is a javulás útján van.

Dr. vitész Kemény Zoltánnak egy igen súlyos kimentelű autóbalesete volt. Az összeütkezés következtében kirepült az ablakon s lezuhanva megsérült a koponyája valamint a medencecsontja tört el. Még mindig kórházban van, de már sokat javult. Kívánjuk neki, hogy a Borbálára már el tudjon jönni.

A kisebb dolgokat nem is említem, mert azt hiszem, ez éppen elég rossz hír három hét alatt.-

Örömmel vettük tudomásul, hogy Dr. Szépe László ny. r. kath. lelkész, Erdemkeresztes Szent László lovag leköltözött véglegesen Sarasotába. Itt már meg is kezdte egyházi szolgálatát s minden hónapban tart egy magyar nyelvű misét a sarasotai és környékbeli magyarok részére.-

+ + + + +

Míg München mellett voltam a Züddeutsche Zeitung majdnem mindennapi számában volt Magyarországról két-három cikk. A magyaroknak igen nagy lett a becsülete a nyugati németek körében, azért, hogy megnyitották a határt a menekülő keleti németek számára. Egyébként a segítő munkában a Máltai és Johannita magyar lovagok is kivették a részüket.

.....

Aug. 25-27-ig Léka városában (ma Lockenhaus Burgenlandban) volt az évi Johannita lovagi találkozó. Azon 46 Johannita lovag, valamint 12 Máltai lovag vett részt. A hozzátartozókkal együtt több mint 150-en voltak jelen a nagyszabású ünnepeken, lovag avatáson és Istentiszteleten. Felsőörön volt a református templomban a zó Istentisztelet.-

+++++

Tallózás újságokból;

Otto von Habsburg, den CSU-Europaabgeordneten und Sohn des letzten Königs von Ungarn, will die wiedergegründete Unabhängige Kleinbürgerpartei Ungarns als Kandidaten für die Präsidentenwahl aufstellen. (Reuter)

Die Ungarische Christlich-Demokratische Volkspartei veranstaltete am Wochenende in Budapest ihren Gründungsparteitag. Bis zur letzten freien Wahl in Ungarn im Jahre 1947 war die Partei die zweitgrößte des Landes. (dpa)

Habsburg Ottó nem jelölteti magát magyar köztársasági elnöknek

Habsburg Ottó nem kívánja magát jelöltetni magyar köztársasági elnöknek. Ezt szövegíróje jelentette ki kedden a magyar elnöknek indítványára reagálva.

„Az utolsó osztrák császár és magyar király fia jelenleg nem tartja megvalósíthatónak jelölés-

sét.” Mindazonáltal nem zárta ki eleve és minden időkre szólóan a jelöltetést. Pillanatnyilag azonban az a véleménye, hogy az Európai Közösségben lényegesen többet tehet Magyarorszáért, mint a magyar belpolitikában, mondta Habsburg Ottó szövegíróje. (MTI)

Züddeutsche Zeitung
1989, okt. 2.

MAGYAR HIRLAP, 1989, okt.6.

Részlet egyik otthoni barátom leveléből;

...
-! Nálunk új szelek kezdenek fujdogálni, persze az eddig egyeduralkodó párt nem látja örömmel. Ők csak a szépre/ha volt ilyen másoknak is a kezük alatt / emlékeznek, az embertelenségekre nem, vagy ahol muszáj; ott meghótt elődeik a hibásak, a maiak nem. A maiak csupa Grál-lovagok. -De ha már a lovagoknál tartunk és ha van meg némi közöd a Máltai Lovrendhez-előbbjelentek, majd kérek valamit. Néhány hónapja szokatlanul nagy ajándékkal lepték meg a magyar egészségügyet; számunkra csodálatos és drága orvosi műszereket és felszerelési darabokat küldtek. Persze az elosztásuk már nem biztos, hogy egyezett a Máltai Lovagrend szándékai-val; a kútvolgyi gumenist kórház, meg egy-két hasonló jellegű intézmény megosztozott a javakon. A kútvolgyiben pihen- ha még meg nem döglött, régi ávos tábornok barátod, -Péter Gábor, aki kb. Buzbaum Náthan lehetett gyermekkorában, mint a hóher-brigád majnem mindegyik tagja. Gabikának tudtommal agylágyulása van, csak azt nem tudom, hogy nem vették észre már hatvan éve ?

Egyszóval; Gesztely-Onga a Csanélosok, a Dobszák, onnan fel Göncig majd Nyugat felé a Baradlai barlangig és fel a tót határig illetékes, Szikszói II. Ferenc kórház/H. Szikszón, 3800/, kérem nagy tisztelettel bármi segítséget orvosi műszerekben/ például; CT computer Phonograph/, vagy akár mi modern műszert, mert röntgengépezetük negyedszázados és gyenu van rá, ahogy akkor is már uraságoktól levetett műszer volt. Oriási terület, sok jó orvos, műszerek és vizsgáló eszközök Ábrahám apánk előttiek. Csak mi, a gönci gárda temettünk már onnan vagy 15 papot.

Összegezve; ha utad van az intézkedők felé, légy jó ezt a nehéz helyzetben és sok beteggel ellátott kórházat figyelmükbe ajánlani.!" (Irtam Dr. Kállay Kristóf máltai nagykövetnek, aki már válaszolt is, hogy a szikszói kórházat is gondjaikba veszik..NB. Dr. Kállay Kristóf a Magyar Máltai Lovagok Szövetségének is az elnöke.-)

Ez mindenestre intő példára, hogy a hazulra küldött segítségkerdélyeik segítése nem megy mindig a megfelelő helyre.- Otthon még mindig a párt az úr.-

...
Levelrészlet;" Mostani püspökeink általában lekvárból vannak, a tieitek még lekvárabbak, kivéve a nagyon intelligens és hithű muzulmánnek látszó Tóth Károlyt.- Hol vannak a Mindszentyék s a Ravaszok ????"

NORTHERN CARDINAL

Pekáry Pista barátom egyre csak küldi a lovas fényképet. Csak a szívemet fájdítja, hogy én nem lehetek mellette egy másik lovon. Örülök Pista, hogy újra lovon láthatlak. --

.....

Jömagam viszont november 1.-7-ig újra Pennsylvániában voltam apró vadra vadászni.

Jó volt a hegyeket-völgyeket járni s élvezni az őszi erdő színpompáját.- Két alkalommal a hőmérő már a fagypont alatt volt s a magasabb hegyekben két inches hóban - a sűrű tövises bozótban keresztük a grouset.- Egy lövésemre voltam a legbüszkébb, amikor egy kacsát(woodduck) 70 méter magasból lőttem le s az úgy zuhant a barátom lábai elé, mint egy darab kő. Utolsó nappal viszont 15 szalonkát repítettünk fel egy kis darab területről. Ennyi madarat még sohasem láttam Pennsylvániában egy csapatban. Szerencsénk volt.-

Ha az Isten segít, jövőre két hétre szeretnék még felmenni.-

Újra „Lóra!”

(Búcsú Torontótól)

*Nyugatra baktat Rozinántém,
őreg lovam, — sántán, vakon,
kopott huszár, hazátlan, fáradt,
nyugat felé megy — rögös úton.*

*Mögöttem emlékek, eltiprott álmok,
bor íze, asszonycsók, nóta, haza,
hosszú utamról vissza-visszanézve
fájo szívvel ügetek tova.*

Itt-ott megálltam, azt hittem otthon -
de csak "lóról" volt, kocsma, átnyergelés.
Ismét a lovam hevederét húzom,
hazátlan huszári: "Lóra! Ügetés!"

*Hosszú az út, — lesz-e valaha vege?
Keletre vágyom s nyugatra vissz az ár.
Csak Csaba útján, az égi regimentben
pihenhet meg majd az öreg huszár?*

*Átnyergelés volt, igyunk nagyot pajtások,
ürítsük ki a búcsú poharát,
temetve emléket, siratva álmat,
siratva barátot — „Lóra! Tovább!”*

*Isten áldjon és ha jó bort isztok,
ürítsetek én rám is poharat.
És tudjátok, hogy bár nyugatra utam,
a szívem mindig Keleten marad.*

vitéz Kenyeres János

volt m. kir. huszárfőhadnagy

BORBÁLA EST.* A sarasotai és környékbeli volt tűzések 1989, dec. 3.-én tartják Szt. Borbála ünnepségekét Sarasota városában a Chez Med étteremben, - vasárnap d.u. 5 órai kezdettel.
A Meghívók már kimentek.

.....

II. János-Pál pápa 1989, augusztus 12.-én kinevezte a világban szét-szort magyar katolikusok részére az emigráció új püspökét,

P. M i k l ó s h á z y A t t i l a, S.J.
jezsuita theológiai tanárt a Torontói Egyetemről.

+ + + + +
A SZENT LÁSZLÓ TARSASAG (1861) és REND Főszéktartója a "endi Képtelen ajánlata alapján -

BERNHARDT BELA ág. h. ev. lelkészt
USA-beli törzsszéktartónak nevezte ki.

A lemondott elődjét, nemes Záhonyi A. József Erdemkeresztes lovagot törzsszéktartót, "örökös tb. törzsszéktartó"-i címmel tüntette ki.

Szent Királyi János II. Tartomány széktartóját lemondása után "örökös" tb. törzsszéktartó"-i címmel tüntette ki s utódjául vitéz FALK VIKTOR lovagot nevezte ki.

.....
1989, nov. 12.-én telefonon hívott barátom és volt évfolyamtársam-
Nt. Dr. S z a b ó K á r o l y , hogy egy kisebb szivattakon esett át.
Már otthonából hívott fel s így meg van a remény, hogy hamarosan rendbe is fog jönni. Jó egészséget kívánunk Neki !!!-

Halálozás;

Gyászjelentés.

Szomoruan, de Isten akaratában megnyugodva jelentem, hogy édesanyám, Dr. Kiss Dezsőné, született Lázár Mária 1989 Október 15.-én eltávozott tőlünk, fel Edesapámhoz.

Élete szigorú, halála békésen gyors volt. Százegy évet és száznyolcvan napot volt velünk, csak szeretni tudott és Őt is csak szeretni lehetett.

Legyen békés örök pihenése, s legyen hála Istennek a nemes hosszú életért.

Apopka, 1989 Október 16.

M Y S K O W S Z K Y I M R E

okl. gazda, tart. m.kir. tűzérzészlós

1989, október 25.-én 82 éves korában Sarasotában elhunyt.
A gyászmisét okt. 28.-án a sarasotai St. Mártha templomban tartották meg, ahol a magyar bucsuztatást Ft. Dr. Szépe László lelkész mondta- Barátai, bajtársai szép számmal voltak jelen.

Béke poraire !

Kraft Péter v.m.kir. tüzés főhadnagy három évvel ezelőtt résztvett az orlandoi Ludovikas találkozáson, ahol 45 év után összejöttek az évfolyamtársak.-

+++

„En vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz bennem, ha meghal is él”

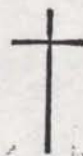
János 11.25

Fájdalommal megtört szívvel jelentjük, hogy drága jó férjem, forrón szeretett édesapánk, nagyapánk, testvérünk, apósunk, sógorunk

KRAFT PÉTER

1989. június 24-én átadta nemes lelkét Teremtőjének.

Gyászolják:

Falvy Márta felesége,
Márta, Péter, Pál, Gizella gyermekei,
Kiss Péter veje, Vladár Patricia menyje,
Gizella, Lóránt testvérei,
Falvy György, Bartha János sógorai,
Sebestyén, Borbáia, Alesandra, Gabriela és Anikó unokái, rokonok és barátok Magyarországon, Németországban, Olaszországban és Venezuelában.

Isten Veled! Köszönjük, hogy bearanyoztad életünket!
A család köszöni a részvétnyilvánításokat és az elhunyt lelki üdvéért felajánlott imádságokat!

Ákos-Zsombor, Tibold-
Abé és Eörsur-Irnék
unokaöcséim ez elhunyt
ban az édesapjukat
gyászolják.-

+++

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

- DR. VARGA IMRE -

1939. év október hó 21. napján, életének 74. évében elhunyt.

Felejtethetlen halottunk földi maradványait folyó évi október 27. napján, 14.30 órakor a gyelelyi temető ravatalozójából a római katolikus vallás szertartása szerint helyzetjük örök nyugalomra.

Gyászmisét folyó év október hó 26. napján 18 órakor a gyelelyi római kat. templomban tartjuk.

DRÁGA EMLÉKE SZIVUNKBEN ÉL!

Távíratí cím: Varga 118 Bp. Gárdonyi kör. 3. u./P3.

F.T.I.

A Vitézi Szék előterjesztésére vitéz J ó z s e f - Á r p á d kir. herceg, Fendi Főkapitány-

KÁRPÁTHY SÁNDORT és KÁRPÁTHY ZOLTÁNT mint "véroményost" a Vitézi Rendbe felvette. Avatása később fog megtörténni. / München -1989./-

" Adassék tisztelet a katonasárménynek,
Megdicőült hősök szelleme hasson át,
A magyarok Istene segítsen meg minket."-

/ Zrinyi ;V.R. főháza./

Egy ma érkezett budapesti levélből: "Augusztus 20-án a Szt. János körme-
netben / az első 40 év után/ már a kettőskeresztes, koronás címerrel éke-
sített nemzeti színű lobogónk alatt vonultunk fel, talán eljutott felé-
tek is erről a felvétel, bár az itteni TV gondosan elkerülte ezt a jelenet-
et, amikor a zászlót tartó ferences atya előtt leborultak az emberek..."

..... a rádióm pedig itt szól mögöttem s jelenleg a csehek mozgólódásá-
ról jönnek egymás után a jelentések. Már a bolgárok is tüntetnek. Inog a kom-
munizmus kártyavára. - Ezt is megérhettük...

A FLORIDAI BAJTÁRSI HIRADÓ a jövő évben a nyolcadik évébe fog lépni.
Felkérem azokat a bajtársakat, akik szívesen olvassák ezt a kis híradót,
közöljék velem, hogy kívánják-e továbbra is ezt, hogy szerkeszsem tovább.
A FBH-ra nincs előfizetés. Azt a bajtársak önkéntes adakozásából állítom
össze.-
A FBH-ra önkéntes adományt küldött be; P.I. fhdgy. \$ 10.00. A szerkesztő-
ség hálásan köszöni ez adományt.-

=====

Ez a szám lezárattott 1989, november 20-án.

=====

KELLEMEK KARÁCSONYI ÜNNEPEKET és Igazi Magyar BOLDOG ÚJÉVET KIVÁNOK
minden bajtársamnak !

Cím; Capt. Andre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231.-USA.

Lapzárta után érkezett hír;

őzv. vitéz Bak Andrásné 1989, nov. 20-án kisebb szivattakkal a sarasotai
Memorial kórházba szállítottatott. Kívánunk Neki minél hamarabbi felgyógyu-
lást.-
